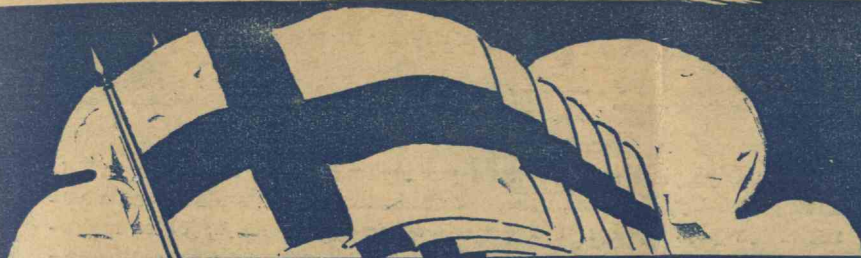
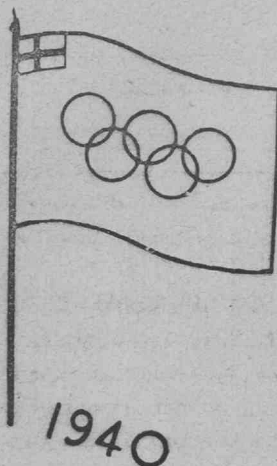

LUO LIPPUJEN!

Suomen lipun päivä.

N:o 11 - 1939

TIEDOITUS

Suomen Olympialaisen Komitean yksinoikeuttamana on Helsingin Taidevärjäämö Oy, Helsinki, ryhtynyt valmistamaan olympiarenkailla varustettuja pöytälippuja, ajoneuvoviirejä ja lipputankoja, joiden myynnistä luovutetaan huomattava määräosuus Olympiakisojen valmennusrahastoon. — Tästä syystä kehoitetaan kaikkia kansalaisia osallistumaan siihen työhön, jonka tarkoituksena on saada v. 1940 kisat onnistumaan.

Olympialaisia pienoislippuja myydään maamme kirja-, paperi-, urheilutarvike-, matkamuisto- y.m. kaupoissa ja suoraan meiltä.

Kysykää lippuja kauppiaaltanne — ellei hänellä niitä ole, niin kehoittakaa häntä viipymättä niitä meiltä tilaamaan.

Kaikkialle otataan asiamiehiä, joille pyydettäessä lähetetään värilliset painetut esittelylehtisemme ja asiamiespaperit.

- TUE OLYMPIALAISVALMISTELUJA!
- HANKI KOTIISI TUNNUS, JOKA JÄÄ SINULLE MUISTOKSI MAAMME SUURIMMASTA URHEILUTAPAUKSESTA!
- OLYMPIALAINEN PIENOISLIPPU - OIVIN URHEILUPALKINTO!
- RYHDY PAIKKAKUNNALLESI ASIAMIEHEKSI!

HELSINGIN TAIDEVÄRJÄÄMÖ OY.
Helsinki, Meritullink. 1. — Puh. 32 498.
Lähettäkää minulle asiamiespaperit olympialaisista pienoislipuista.

Nimi: ....

Osoite: ....

....

L. L.

HAA! SINIMUSTAA? —

— Aivan. — Sinimustat kahvikääröt tunkeutuvat kaikkialle

HYVÄ KAHVI!	KAUNIS KÄÄRÖ!	HALPA HINTA!

Erikoisuudet:

Rek. tav. merkki.

„VAALI"-KAHVI kauniissa 250 gr:n pahvikotelossa.
„MUSTA KARHU-sekotus, jota juovat kymmenet tuhannet ihmiset päivittäin säännöllisesti
Kysykää meidän merkkisiämme kahvikääröjä: **"Juttu", "Kenttä", "Kerho", "Pirtti", "Perhe", "Voimakas", "Johto", "N:o 1", "N:o 2", "N:o 3", N:o A y.m.**

Älkää unohtako käyttää **SINIMUSTIA tulitikkuja,** jotka pysyvät käytettynäkin s i n i m u s t i n a.

Toiminimi IKL:n Kauppa Oy

Helsinki, Puh. 26 404, 21 640 ja 36 513. Sähköos. Ikloy.

EINO UUSIKARTANO

Haapajärvi — Puhelin 39.

PUUTAVARALIIKE

Ostaa metsiä pysty- ja hankintakauppoina

Eri osastojemme monipuolisista varastoista:

Rakennustarpeita. Työkaluja. Taloustavaraa, Rautaa ja terästä. Urheilu- ja retkeilyvälineitä. Polkupyöriä.

Tukussa ja vähittäin.

Rautakauppa Osakeyhtiö Teräs

ROVANIEMI,

Mitä äänestät:

Punaista diktatuuria, — tahallista petosta, — "hampaatonta oppositiota" vai kansallista taisteluliikettä.

Koska heinäkuun alussa tapahtuvat eduskuntavaalit ovat monessa suhteessa merkittävät ja tärkeät, on kansalaisten syytä tarkasti harkita, minkä ryhmän listoille viivansa vetää.

MARXILAISET yrittävät nyt saavuttaa eduskuntaenemmistön. Se merkitsisi sitä, että maahan perustetaan täydellinen punainen diktatuuri. Marxilaisuus voi silloin esiintyä täysin "laillisena" kuten Espanjassakin ja nojaten valtansa osittain myöskin erään punaisen suurvallan sympatioihin kuten v. —18 tehdä melkein mitä tahansa. *Joka marxilaisia äänestää, vie v. -18 tappion kärsineet punajohtajat voittoon ja avustaa isänmaamme turmiota.*

MAALAISLIITTO on nostanut marxilaiset hallitustuoleille, pettänyt suomalaisuuskysymyksen ja talonpojan asian sekä toiminut kaikin tavoin vastoin kansan parasta hyljäten entiset periaatteet. Lisäksi maalaisliitto haluaa laatia mahdolliselle punaiselle eduskunnalle valtalain, joka toisi tänne santarmilaitoksen, keskitysleirit ja nyrkkivallan. *Joka äänestää maalaisliittoa, antaa taas avoimen valtakirjan mainitulle puolueelle harjoittaa kansamme ja varsinkin talonpoikaisluokan tahallista pettämistä.*

EDISTYSPUOLUE on yhä selvemmin osoittanut vasemmistoystävällisyytensä ja melkein aina — muutamaa yksityistä edustajaa lukuunottamatta — liittynyt marxilaisrintamaan, *josta syystä sitä on visusti kaihdettava.*

KOKOOMUSPUOLUE on näyttänyt vain *"hapanta naamaa"* silloinkin, kun olisi täytynyt — taistella jyrkästi ja miehekkäästi kaikkia niitä pyrkimyksiä vastaan, jotka tähtäävät punaiseen taikka "demokraattiseen" diktatuuriin. *Tällaista hampaatonta opositiota emme tarvitse!*

VAIN ISÄNMAALLINEN KANSANLIIKE on edustanut oikeata valtiollista suuntaa, taistellut ankarasti marxilaisuutta vastaan eduskunnassa ja sen ulkopuolella sekä pysynyt suurille päämäärilleen joka tilanteessa uskollisena.

Siksi on Isänmaallisen Kansanliikkeen vaaliliitto se, jota maamme parasta ajattelevien kansalaisten on äänestettävä!

Arvi Järventaus

Maanantaina kesäkuun 5 pnä kuoli Hartolan kunnansairaalassa aivohalvaukseen Tuusulan kappalainen, kirjailija Arvi Järventaus.

Arvi Järventaus oli syntynyt Oulussa joulukuun 17 päivänä vuonna 1883. Varsinaiseksi elämäntyökseen oli hän omaksunut pappisuran toimien Enontekiön kappalaisena v:sta 1910, Sodankylän kirkkoherrana v:sta 1918 ja Tuusulan kappalaisena v:sta 1923.

Kirjailijana on Järventaus saavuttanut itselleen huomattavia voittoja. Hänen moniaat romaaninsa ja novellikokoelmansa ovat saaneet laajan lukijapiirin. Erikoisen tunnetuksi on hän tullut vaikuttavilla Lapinkuvauksillaan, sekä eräillä psykologisilla ja historiallisilla romaaneillaan.

Kansallinen- ja heimotyö kaikissa muodoissaan oli aina lähellä kirjailija Järventauksen sydäntä. Hänen useat kirjoituksena ovat tuttuja tämän lehden lukijoille, jonka avustajana kirjailija Järventaus monien tehtäviensä ohella oli.

Jussi Pyy "muiluttaa".

Terveisiä Kannakselta! Kaksi viikkoa tuli siellä lapion ja hakun avulla maata käännettyä. Ensimmäisinä päivinä tahtoivat jäsenet hieman kipeytyä, mutta se antoi vain sisua ja uutta intoa. Ja varmaa on, että näissä linnoitustöissä vietettyjen päivien muistot tulevat säilymään mielessä vielä silloinkin, kun pää on jo harmaana ja leini kalvaa jäseniä.

Nyt minä menen "muiluttamaan". "Sasu" voi kuitenkin nukkua rauhassa, sillä en minä — laillisuusmiehenä — häneen koske. Olen vain vuokrannut Mäkisen kaupan kuormafoordin heinäkuun ensimmäiseksi ja kolmanneksi päiväksi ja sillä aion viedä kaikki tämän kylän "nukkuvat", sairaalloiset ja muut muutoin äänestysuurnilta pois jäävät vaalipaikoille.

Ja luulen, että tästä "muilutushommasta" minua ei edes sakoteta.

Kouvolan Kauppalan Eläinlääkäri

Tri D. PORIO

Vastaanotto: A. Kauppilan talossa torin varrella.

Puhelin 335.

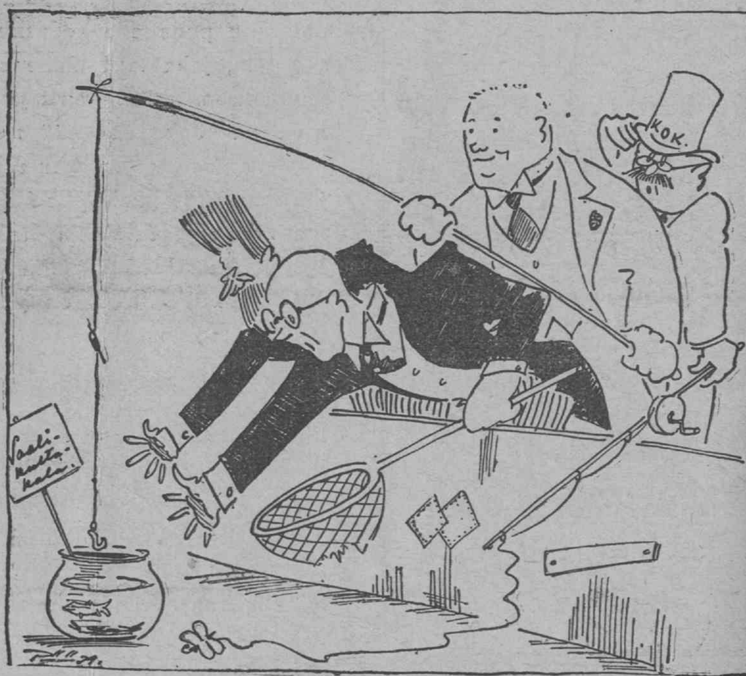

POLIITTINEN TIETOPELI.

1. Kuka on madame Tabouis?
2. Miten suuri oli n.s. Korhosen perikunnan omaisuus?
3. Kuka on Itsenäisyyden Liiton puheenjohtaja?
4. Kuka on Sk.-yliesikunnan päällikkö?
5. Miten suuren määrärahan eduskunta myönsi Ahvenanmaan linnoittamiseksi?
6. Kuka on Suomen Berliinin-lähettiläs?
7. Kuka on sanonut: "Sosialidemokraattien valtaanpääsy on valitettavaa, mutta IKL:n onnettomuus maalle"?
8. Kutka tuomittiin "kiihoituslain" nojalla vankilaan?
9. Kuka suomalainen kenraali osallistui Lockstedtenin jääkäripatsaan paljastusjuhlallisuuksiin?
10. Kuka on Ruotsin juhlituin "kansallissankari"?
11. Kutka valittiin v. 1936 vaaleissa IKL:n edustajiksi Hämeen läänin eteläisestä vaalipiiristä?
12. Kuka marxilaisjohtaja äsken valittiin tärkeään virkaan?
13. Mitkä puolueet ovat tehneet vaaliliiton keskenään?
14. Kuka keskustapoliitikko esiintyi äsken miehekkäästi Kansanrintamaa vastaan?
15. Mikä on Ranskan kansanrintamajohtaja Leon Blumin "siviiliammatti"?

(Vastaukset Laukauksia-osastossa.)

PÄIVÄN KUVA:

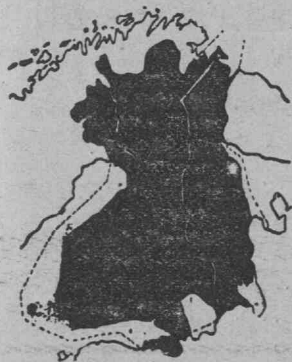

Luo lippujen!

Päätoimittaja: VILJO LIUS

HELSINKI, KANSAKOULUK. 8

PUHELIN 35316

Juhannuskokot

syttyvät taas kautta kesäisen Suomen, mutta Karjalan ja Inkerin salomaitten yllä lepää raskaana kuoleman tuntu.

HENGEN MIEKKA.

Ota käteesi hengen miekka, jumalansana, sinä mustapaita, jolle Isänmaa on korkeinta ajallisista ja joka tahdot säilyttää tuntosi puhtaana tilinteon päivään asti!

Sitä ovat lukeneet suurten uskonnollisten herätysten nuoret vuosikymmeniä sitten. Sitä nuori Paavo saaden sieluunsa hädän, mutta myös tuntoonsa rauhan.

Keskellä kivääritulen melskettä ketjussa avaa vapaussodan nuorukainen pienen Uuden Testamenttinsa ja lukee taivaan Isästä, jonka sallimatta varpunenkaan ei maahan putoa. Muistan elävästi, kuinka ihmeellistä oli tällaisella hetkellä tarttua hengen miekkaan. Siinä silmänräpäyksen ajan oli ihminen tilillä Vapahtajansa edessä, sopi Hänen kanssaan asiansa ja lähti keskellä kuulasadetta eteenpäin, elämään tai kuolemaan.

Tällaista jumalisuutta, ihminen suuressa hädässä armahtajansa ja auttajansa edessä, me tarvitsemme.

Ymmärrän hyvin, nuori ystävä, sinun halveksivan uskonnollisuutta, joka ilmenee suurissa sanoissa, pitkissä, raskaasti tajuttavissa saarnoissa, toisen polkemisessa ja oman minän nostamisessa. Jumalisuutta, joka kirkossa ja pyhässä on hurskas, mutta eroittaa uskonelämän tämän elämän taisteluista ja tehtävistä.

Jumalan pyhästä sanasta näet aivan toisenlaista. Kristus, Vapahtajamme, tulee eteesi itse kiusat ja taistelut kärsineenä ja — voittaneena.

Tartu hengen miekkaan sielusi pelastukseksi! Se on sittenkin tärkeintä. Moni nuorikin on sen unohtanut. Sinä näitä rivejä lukeva nuori! Vapahtajasi kutsuu sinua nyt tämän kirjoituksen kautta. Hän pyytää Sinua: Ota pyhä kirja, mene yksinäisyyteen, lue sitä kuin matkaopasta, jossa kerrotaan miten perille pääset, taivaan kotiin. Kristus — niin siellä sanotaan — on sinun syntiesi tähden ristillä kuollut. Hän kutsuu sinua pelastukseen, tunnon rauhaan. Mutta ei laiskaan elämään, vaan työhön, ihmiskalastajaksi, taistelijaksi ja elämän kruunun voittajaksi.

Mutta Hän kutsuu Sinua myös työhön rakkaan Isänmaamme puolesta, "jotta sanoa ei saisi, että koskaan puuttui miestä, milloin kutsuu isänmaa ja — — —".

Mutta mitä sanoo sana sinulle, joka pahassa mielessä tätä kirjoitusta luet!

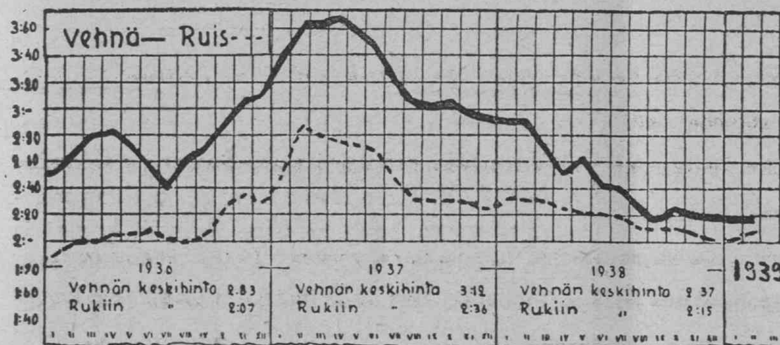
Pian tulee Kristus!

"Katso minä tulen pian — — — antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan."

HJ. ANSTEN.

Maatalouden kohtalo nykyisessä hallituksessa

Maataloudellisen ammattilehden "Pellervon" 5.4. julkaisema viljan hintaa osoittava taulukko, joka osoittaa, millä tavalla maalaisliitto on hoitanut "talonpojan asian".

Kun nykyinen hallitus muodostettiin maaliskuussa v. 1937, valtasivat sosialistit siinä huomattavimmat ministeripaikat ja maatalousväki jäi hyvin suurella mielenkiinnolla odottamaan, mikä on tuleva maatalouden kohtaloksi tässä "leveän rintaman hallituksessa", jonka päähenkilö tuomari *Tanner* oli vakuuttanut, *että talonpojat pakotetaan sosialidemokraattisen määräysvallan alle.*

Tämän kirjoituksen yhteyteen liitetystä taulukosta näemme maatalouden kehityksen nykyisen hallituksen aikana. Taulukko on julkaistu viime huhtik. 5 päivän "Pellervo"-lehdessä.

Mitä tapahtui huhtikuulla 1937, jolloin taulukossa viljan hintakäyrä on korkeimmillaan?

Silloin ratkaisi hallitus lopullisesti kantansa maatalouteen. Tämä on nähtävissä maatalousministeri *P. V. Heikkisen* lausunnossa, jossa hän sanoi, *että viljan hinta on liian korkea ja hallituksella on täysi syy käydä viljatulleja alentamaan.*

Edelläoleva taulukko osoittaa, että maatalousministerin toivomus viljan hintain alentamisesta on *täydellisesti onnistunut.*

Taulukon käyrä osoittaa, että vuodesta 1937 on viljan hinta laskenut — ei aivan 45 asteen kulmassa — mutta vähän sinne päin ja *on nyt saavuttanut lamavuosien tason.*

Asiaa selventääksemme lainaamme vielä kappaleen maatalousministerin lausunnosta. Hän sanoi, että hallitus tulee seuraamaan viljan hinnan kehitystä ja niillä esityksillä, jotka hallitus on antanut, tulee se pitämään huolen siitä, *että rukiin hinta pysyy keskimäärin 2:40 markkana ja vehnän 2:60—2:65 markkana kilolta.*

Hallitus on näin "noteerannut" viljan hinnat, mutta mitä hyötyä on "noteerauksesta", kun sanotunlaisia hintoja ei makseta. Eikö jokainen maanviljelijä ole omalta kohdaltaan saanut kyllin selviä kokemuksia siitä, että rukiista maksetaan — ei hallituksen "noteerauksen" mukaan — vaan ainoastaan 1:80—2:10 ja vehnästä suunnilleen saman verran kilolta. Tästä on pitkä matka siihen, joksi hallitus sanoi viljan hinnan noteeraavansa!

Tulee kysyneeksi, kenen asialla maalaisliittolainen maatalousministeri kulkee?

Iisakki Nikkola.

Surkea ilmiö.

Ahvenanmaan linnoitustöihin myönsi eduskunta kesäkuun 1 päivän istunnossaan 100 milj. markkaa. Päätös ei ole tälle laitokselle suinkaan kunniaksi, sillä vielä ratkaisevassakin istunnossa eräs edustaja ehdotti koko määrärahaehdotuksen hylkäämistä. Tämä häpeällinen kanta ei suinkaan saanut osakseen yleistä tuomiota, vaan enemmän tai vähemmän myötämielistä suhtautumista ruotsalaisten ja marxilaisten penkeiltä ja *neljänneksen annetuista äänistä taakseen.*

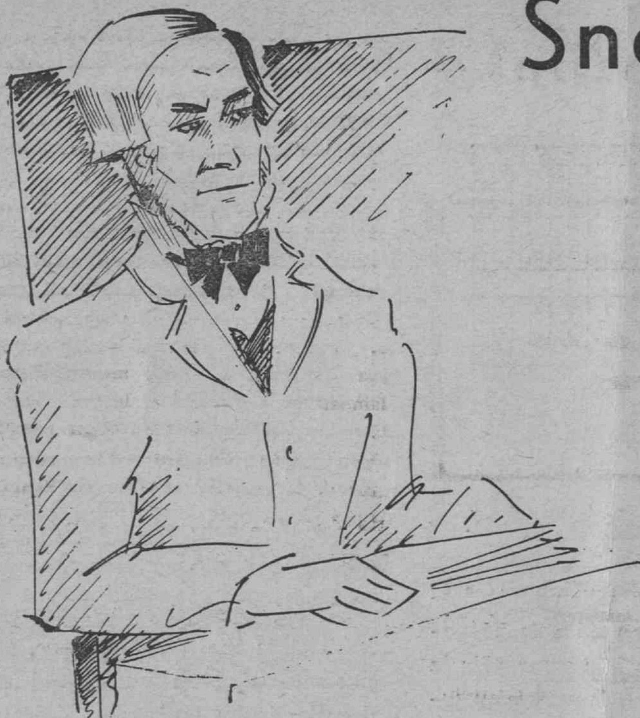
Lisäksi tapahtui sellainenkin aikakirjoihin merkittävä tapaus, että *puolustusministeri* v a s t u s t i ehdotusta, jonka mukaan määrärahat piti myönnettämän *puolustusneuvoston* toiveitten mukaisina *eikä supistettuina* ja eduskunnan enemmistö seurasi puolustusministerin esimerkkiä.

Marxilainen herra *K. H. Wiik* osoitti "puolustusystävällisyytensä" sanoen tervehtivänsä ilolla ja kiitollisuudella kaikkia sellaisia yrityksiä, *joitten avulla Ahvenanmaan linnoitusta saataisiin lykätyksi ja jarrutetuksi!*

Ei suinkaan tapahtunut ensimmäistä kertaa, että eduskunnan huomattava osa asettuu vastustamaan isänmaamme suuria elinkysymyksiä. Niin sattui esimerkiksi joulukuun kuudentena v. 1917, jolloin eduskunta tosin hyväksyi itsenäisyysjulistuksen, mutta samalla kävi selville, *että Suomen vapauden takana oli vain parlamentin niukka enemmistö.*

Tällaiset ilmiöt osoittavat, että eduskunta nykyisessä muodossaan ei ole oikea elin ratkaisemaan isänmaan asioita.

Snellman opettaa

Vuosittain saapuvat nyky-Suomen valtiomiehet J. V. Snellmanin ja muitten suurmiestemme muistojuhliin, pitävät komealta kalskahtavia puheita heidän muistolleen, mutta omassa toiminnassaan unohtavat kokonaan suurmiesten opetukset. — Nyt osoitamme, miten ristiriitaisia ovat J. V. Snellmanin ja nykyisten poliitikkojemme mielipiteet eräistä valtiollisista kysymyksistä.

OIKEUSLAITOKSEN VAPAUS:

Nykyiset politikot:

Oikeuslaitos on tuuletettava! Raastuvanoikeuden päätös oli "luokkatuomio". (Tanner.)

Demokraattisesti valitun *eduskunnan* kanta on pätevämpi kuin *tuomioistuimen. (Kansanrintamalehdistö.)*

Valtiolliseen vastustajaan kohdistettujen sortotoimenpiteitten hyväksymistä tai hylkäämistä ei ole jätettävä oikeuslaitoksen, vaan eduskunnan käsiteltäväksi.

J. V. SNELLMAN:

"Lainkäytön eheyden ja loukkaamattomuuden pääehtona on tuomarivallan riippumattomuus.

Lain tulee siis joka hetki suojella yksityisen kansalaisen oikeutta, vaikkapa tämä olisikin kaikkien muiden kansalaisten yhteistä tahtoa vastaankin. Lainkäytössä se tämän suojelun suorittaa. Jos lainkäyttö on valtiovallan käsissä, tulee toisesta asianosaisesta oikean ja väärän ratkaisija, mikä suhde tekee kaiken lain mitättömäksi.

Jos tuomari virkansa vuoksi on hallituksen käskynalaisena, on selvä, että tuomio harvoin voi tulla lainmukainen, jos laki on ristiriidassa hallituksen edun kanssa. Mutta vieläkin vaikeammaksi käy yksityiselle lain turvan saanti n.s. valtiorikoskysymyksissä, taikka kun hänet pannaan virkansa hoidosta vastaamaan j.n.e. Sillä etenkin näihin nähden lainkäytöstä, jonka pitäisi olla jokaisen kansalaisen turvana, *tulee silloin tehokkain vainon välikappale vallanpitäjäin käsissä. Tässä on yhdentekevää, onko valta yksinvaltiaan hallituksen, vaiko lakiasäätävän kansankokouksen käsissä."*

Perustuslaissa taattuja vapauksia rajoittavat lait.

Nykyiset politikot:

"Hallitus odottaa, että eduskunta hyväksyisi "tasavallan suojelulain". *(Cajander.)*

"Kansanliike on lakkautettava". *(Kansanrintamapuolueiden yhteinen taistelutunnus.)*

Jos maa on joutunut vaikeaan ulkopoliittiseen asemaan, jos maassa harjoitetaan kiihoitustoimintaa sellaisessa muodossa tai laajuudessa, että se voi olla vaaraksi valtakunnan ulkonaiselle turvallisuudelle tai sen muille elineduille tai jos yleinen järjestys ja turvallisuus ovat vakavasti uhattuina tai jos niitä on voimakkaasti häiritty, voidaan perustuslaissa taattu sana- ja paino- sekä kokoontumisvapautta rajoittaa, poistaa kotirauha, puhelin-, kirje- ja lennätinsalaisuus sekä rajoittaa kansalaisten vapautta saada itse valita asuinpaikkansa. (Tasavallan suojelulakiesitys.)

J. V. SNELLMAN:

"Niiden lakien joukossa, joita henkilökohtaisen vapauden sortamiseksi voidaan väärinkäyttää, ovat ne vaarallisimmat, jotka tarkoittavat itse valtiomuodon tai parhaillaan vallitsevan valtionkirkon suojelemista uudistuspuuhilta — lait valtiorikoksia ja vääräoppisuutta vastaan.

Kukaan ei voi kieltää edellisten välttämättömyyttä. Eivätkä ne hyvin järjestetyssä yhteiskunnassa olekaan minään rasituksena, niin kauan kuin ne tarkoittavat vain ulkonaista toimintaa, — ei ajatuksia ja sanoja. Tosin vallankumoukselliset opit saattavat johtaa tekoihin, eikä valtio siis voi suvaita julkisia kapinaan houkutteluja ja valtiomuodon kumouskehoituksia. Mutta kun laki määrää valtiorikoksena rangaistavaksi myöskin sellaiset yksityisessä seurustelussa lausutut sanat, jotka vain todistavat, että puhuja on tyytymätön toiseen tai toiseen seikkaan vallitsevassa yhteiskuntajärjestyksessä, *niin silloin lainsäädäntö on avannut siveelliselle turmellukselle, yksityisten kostonhimolle, urkinnalle, salaisille ilmiannoille ja väärälle todistukselle ovet selkosen selälleen, mistä taas yleinen epäluottamus kansalaisten kesken ja tyytymättömyyden salanurina hallitusta vastaan on välttämättömänä seurauksena."*

Punaiseen diktatuuriinko ensi syksynä?

Hallituksen suositteleman diktatuurilain eduskunta äänesti yli vaalien pitkäaikaisen käsittelyn jälkeen. — Seuraavassa julkaisemme eräitä Kansanliikkeen miesten tästä lakiehdotuksesta sen eri käsittelyvaiheissa lausumia totuuksia:

Puolue-eduskuntako oikeusistuimeksi?

Edustaja *Simojoki* lausui, että koska pääministerikin on kerta toisensa jälkeen todistanut, että maan sisäpoliittinen tilanne on rauhallinen, on tällainen laki tarpeeton. Sitäpaitsi poliittista rauhaa ei viime aikoina ole häirinnyt kukaan muu kuin sisäministeri Kekkonen.

Puhuja jatkoi: *"Kaikkein vaarallisinta tässä suhteessa on se, ettei lain täytäntöönpanon valvomista anneta puolueettomalle oikeusistuimelle, vaan eduskunnalle.* Kun lain 2 pykälän mukaan tulevat sen nojalla annettavat asetukset eduskunnan ratkaistaviksi, niin riistetään niiltä, joihin nähden lakia ryhdytään soveltamaan, viimeinenkin oikeusturva. Minkälainen oikeuslaitos eduskunta tulisi olemaan ja minkälaisella puolueettomuudella se tulisi jakamaan oikeutta, tietää jokainen, joka on seurannut viime vuosina eduskunnan poliittisten intohimojen sanelemia päätöksiä.

Kyllin tuoreessa muistissa on se, kuinka suurella yksimielisyydellä eduskunta hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 1938 ministeri Kekkosen lainvastaiset otteet.

Siitä voi suunnilleen arvata, millä tavalla eduskunta tätä oikeusistuinvaltaansa tulisi myöskin tulevaisuudessa käyttämään. Ja kun tietää, minkälainen johtoasema sosialidemokraattisella puolueella eduskunnassa on porvarillisten keskustapuolueiden tukemana, voi lain hyväksymisen käytännöllisenä tuloksena olla todella punainen diktatuuri. Ja silloin olisi todella herra Tanner ja hänen puolueensa päässytkin siihen päämäärään, johon päämäärään pyrkiäkseen se on tarvinnut maalaisliittoa ja edistyspuoluetta avukseen. Sanoihan ministeri Tanner toissapäivänä pitämässään puheessaan: "Sosialidemokraattinen puolue ei ole koskaan ohjelmastaan luopunut, vaikka se onkin mennyt hallitukseen. On lapsellista ajatella, että sosialidemokraattien eteenpäinmenoa voitaisiin tällaisella yhteishallituksella vastustaa".

Miksi ulkoministeri vaikenee?

Lakia on perusteltu *ulkopoliittisilla* syillä, mutta siitä huolimatta sen puolesta ovat puhuneet hallituksen jäsenistä pääasiassa vain pääministeri ja *sisäministeri* hra Erkon vaietessa. — Tämän johdosta lausui *ed. R. Ala-Kulju m.m.:*

„Mutta kun tätä esitystä on aivan erikoisesti perusteltu ulkopoliittisilla syillä, niin olisi luonnollisesti ollut mielenkiintoista kuulla, mitä nimenomaan herra *ulkoministerillä* olisi ollut tästä ja näistä perusteluista sanottavana. Hän ei kuitenkaan ole tässä salissa sisällä. Sentähden sallittaneen minun hiukan siteerata sitä, mitä hän lausui maaliskuun 27 päivänä 1936, kun silloin yritettiin tasavallan suojelulakiesitystä eduskunnalla hyväksyttää. Hän sanoi m.m.: "Viitataan niihin moniin muutoksiin rikoslaissa, jotka aiheutuivat vuoden 1930 ja sitä lähinnä olevien vuosien tapahtumista. Painovapauslain ja yhdistyslain muutokset ja niihin liittyvät erikoislait, lait yleisestä syyttäjästä, ampuma-aseista, laki poliittisista tunnusmerkeistä, asetus liputuksesta ja monet muut, nämä kaikkihan ovat olleet sellaista lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on ollut täyttää ne aukot, jotka tekivät suojelulain tarpeelliseksi vuonna 1930. Kaikki nämä antavat kukin kohdallaan hallitusvallalle mahdollisuuden toimia, jos todellakin on olemassa vaara siitä, että yleistä järjestystä häirittäisiin ja turvallisuus tulisi vakavasti uhatuksi. Ei ainakaan ole laissa vika silloin, jos ei voida järjestystä ylläpitää. Ja jos mennään pitemmälle rikkomuksissa kuin mitä näissä muunnetuissa lainpaikoissa ja uusissa laeissa oletetaan, niin silloin on hallituksen pakko mennä äärimmäisiin keinoihin ja silloin todellakin on m.m. sotatila ja tilanne on sellainen, että se tekee aivan luonnolliseksi sotatilalain. Täällä on vedottu huonoon vaikutukseen, jonka tällainen toimenpide saisi ulkomailla. Se ei pidä paikkaansa, sillä silloin tapahtumat täällä ovat myöskin senlaatuisia, että sotatilan julistaminen on varsin luonnollinen asiantila."

Ja hän jatkaa vielä: "On vedottu tääliä siihen, että demokratian on puolustauduttava. Se on iskulause. *Jos lainsäädäntötietä demokratiaa voidaan puoltaa, silloin riittää nykyinen lainsäädäntö yllinkyllin. Mutta lainsäädäntöä e ole vietävä niin pitkälle, että demokratian perusominaisuudet jätetään suorastaan vaaranalaisiksi. Jos näin tehdään ei pian ole olemassa mitään demokratiaa jota tarvitsisi puoltaa.*"

Huomautan, että tämä on nykyisen ulkoministerin lausunto ja että hän on silloin 3 vuotta takaperin, jokseenkin täsmälleen 3 vuotta takaperin arvioinut juuri tällä tavoin asiaa. *Ei voida todellakaan ulkopoliittisella syyllä tätä tasavallan suojelulakiesitystä perustella.*

Kansanrintaman "kunnialliset virat".

Ed. Salovaara näki tämän lakiesityksen perusteet siinä, että marraskuun ote lipsahti ja tuomitsi kansanrintaman diktatuuripyrkimykset m.m. seuraavin sanoin:

"Epätoivon vimmalla on valtio koettanut raastuvanoikeudessa hankkia todisteita isänmaallista kansanliikettä vastaan. Otan vain yhden pienen esimerkin. Viitasaarella on eräällä kansanliikkeen puhujalla ollut todistusten mukaan musta solmio, mutta asianomaiset viralliset elimet ovat väenväkisin koettaneet tehdä tästä mustasta solmiosta si-

nisen. Tämä homma on maksanut valtiolle vähintään tuhat markkaa, samaan aikaan kuin Helsingissä saa sinisen solmion 20 markalla. Onpahan taas valtion tilintarkastajilla työtä! Kun juttu on kehittynyt tähän asteeseen, niin maakunnassa jo sanottaisiin: hyvä mies, koeta sopia asia. Mutta asianomaisia ministereitä ei sopine neuvoa. Jatkukoon sitten juttu, mutta tasavallan suojelulakia me emme kyllä missään tapauksessa tarvitse. Se on, jos vahvistuksen saa, turmiollisin laki vapautemme ajalta.

Urkkijoita ja santarmeja me emme tarvitse. Jäljet siinä suhteessa peloittavat. Ilmiantojärjestelmä, joka kukoistaa itäisen rajamme takana, on kammottava. Kansanrintamalla täytyy olla kannattajilleen tarjottavana kunniallisempia virkoja.

Osakeyhtiö
KARJAKESKUS
Kouvola.
LIHAN JA MAKKARAN
ERIKOISLIIKE.

Lähestymmekö santarmiaikaa?

Lakiesityksen ensimmäisessä käsittelyssä osoitti ed. *Salmiala,* että lain hyväksyminen merkitsee perustuslaissa taattujen henkilökohtaisten vapauksiemme täydellistä tuhoa. — "Tasavallan suojelulain" kautta joudutaan m.m. seuraavaan tilanteeseen:

"Suojelulaki kumoaisi edelleen HM 11 §:n säännöksen, jonka mukaan Suomen kansalaisten kotirauha on loukkaamaton. Senjälkeen olisi valtiollisella poliisilla samoinkuin muilla poliisimiehillä — hallituksen tahdosta oikeus vapaasti tunkeutua jokaisen kansalaisen kotiin kotitarkastusta pitämään. Isänmaallinen koti olisi silloin jätetty kokonaan hallinnollisen mielivallan käsiin. Ilman pienintäkään siveellisen oikeutuksen aihetta voitaisiin siihen tunkeutua öin tai päivin minkä tekosyyn nojalla tahansa. Jokainen pöytälaatikko voitaisiin väkivalloin murtaa, jokainen pyhimpien muistojen kätkö aukirepiä tutkijan uteliaisuuden tyydyttämiseksi. Kansalainen olisi kaikkea tätä vastaan täysin turvaton. Hän ei voisi pyytää mistään oikeusturvaa. Tuomioistuimiin on tie etukäteen katkaistu. Ja hallitusviranomalset eivät tietenkään uskaltaisi panna sormiaan väliin silloinkuin valtiollinen poliisi sisäministerin käskystä ajaa takaa valtiollista vastustajaa, joka koetetaan n.s. demokratian suojelemiseksi tehdä vaarattomaksi ja jota varten hänen kodistaan koetetaan etsiä syyteaineistoa. Turvallisempi olisi silloin varmaan metsän villieläimien asema kuin kansalaisen, jota sisäministeri epäilee poliittiseksi vastustajakseen. Venäjänvallan santarmiaika inhoittavine kotitarkastuksineen on vielä liian lähellä, jotta suomalainen koskaan voisi hyväksyä suunniteltua hallinnollisen mielivallan varassa olevaa kotietsintäoikeutta. Suomalainenkin vaatii pidettäväksi pyhänä periaatetta: "Kotini on minun linnani".

Hän ei voi ikinä vapaaehtoisesti alistua eikä tule koskaan alistumaan siihen, että hänen kotinsa rauhaa voitaisiin mielivaltaisesti loukata, yksinomaan sen vuoksi, että hän on hallituksen poliittinen vastustaja ja että hän laillisella tavalla toimii isänmaansa ja kansansa hyväksi marxilaishenkistä suuntausta vastaan, jota hän pitää onnettomuuteen vievänä."

Ovi auki väkivallalle?

Vielä julkaisemme eräitä *ed. V. Annalan* lain ratkaisukäsittelyssä lausumia kovia sanoja:

"Mutta minä rohkenen jo etukäteen sanoa, että tätä kansaa ei voida koskaan väkivallan alle taivuttaa. Ei valtiollista vastustajaa väkivaltaisin keinoin tuhota, vielä vähemmän silloin, kun puolueeton tuomioistuin on todennut, että vastustajaa ei voida syyttää rikollisuudesta tai edes hyvien tapojen vastaisesta toiminnasta. Viha vastustajaa kohtaan ei ole sellainen moraalinen voima, joka pystyy vastarinnan nujertamaan.

Jos tasavallan suojelulaki tarkoittaa sitä, mitä nimi sanoo, niin kyllä perusteet pitää olla toiset kuin nyt. Minä voin vielä ymmärtää niitä, jotka hyväksyvät tällaisen lain, jos sitä käytetään ja voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun maassa on sellainen levottomuus, että rauhallisia oloja ei voida palauttaa tavallisin keinoin. Mutta tästäkään syystä ei ole mitään aihetta tällä hetkellä ryhtyä poikkeuslakeja säätämään, sillä onhan hallituksen taholta muistaakseni itse pääministerin suulla tämän lain käsittelyn yhteydessä todistettu, että maassa on rauha ja hyvä järjestys. Ja tämän voi kuka tahansa todeta, vieläpä senkin, että ellei poikkeuslakien avulla levottomuuksia provosoida, niin valtakunnan sisäistä rauhaa ei ole myöskään mikään uhkaamassa.

Tällainen laki ei merkitse mitään muuta kuin ovien avaamista hallinnolliselle väkivaltapolitiikalle ja perustuslaillisen valtiojärjestyksen järkyttämistä aikana, jolloin mitkään sisäiset järkytykset eivät saisi tulla edes kysymykseen, aikana, jolloin ulkonaisen vaaran uhka päivä päivältä kasvaa ja Suomen kansalla voi olla edessään kamppailu elämästä tai kuolemasta."

KANSALAINEN!

Jos sana- ja painovapaus ovat sinulle kalliita oikeuksia, jos et halua, että sinut ehkä karkoitetaan kotipaikkakunnaltasi, jos kotisi rauha on sinulle loukkaamaton, niin kavahda kansanrintaman ja sen diktatuuria havittelevia persoonapoliitikkoja!

Avaa silmäsi jo tänään, sillä huomenna voi maassa olla punainen isäntä!

RYSSÄ "TAKASI"

Georgian itsenäisyyden.

— Eräs valtiollinen murhenäytelmä Kaukaasiassa. —

Venäjän bolsheviikkivallankaappauksen johdosta menetti valtakunta entisen lujan otteensa ei ainoastaan Baltian maihin ja Suomeen, vaan myöskin m.m. *kaukaasialaisiin kansoihin,* joista luotiin jonkunlainen riippumaton liittovaltio, joka ei kuitenkaan kauaa pysynyt koossa. Sen hajottua *Georgia, Aserbeidzhan* sekä *Armenia* muodostivat kukin oman itsenäisen valtion keväällä 1918.

Näitten pikkukansojen itsenäisyydestä ei kuitenkaan muodostunut pitkäaikaista. Jo kesällä 1920 miehitti bolshevistinen armeija "Aserbeidzhanin neuvostohallituksen" maanpetoksen kautta tämän maan ja syksyllä päättyi myöskin Armenian lyhyt itsenäisyysaika.

Georgian kansa jäi kuitenkin vielä vapaaksi ja alkoi kiireesti panna kuntoon itsenäisiä laitoksiaan ja valtiokoneistoaan.

Alunperin oli Venäjän Georgianpolitiikka kaksinaamaista.

Bolsheviikkihallitus tunnusti m.m. Georgian itsenäisyyden ja vakuutti luopuvansa kaikista alueellisista vaatimuksista siihen nähden ja pian alettiin jo järjestellä taloudellisia ja poliittisia suhteita tämän nuoren valtakunnan ja bolshevistisen Venäjän välillä.

Kaikki tämä oli kuitenkin vain hyvin organisoitua ilveilyä. Tehdyt sopimukset ja annetut vakuutukset eivät painaneet grammaakaan Kremlin puntarissa silloin, kun se näki sopivan hetken koittaneen uudelle valtaukselle.

Kommunistisilla ja sosialidemokraattisilla opeilla oli suurehko jalansija Georgian valtioelämässä. Sitäpaitsi provosoi bolsheviikkihallitus siellä levottomuuksia ja 100,000 miehen vahvuiset punaiset "järjestyskaartit" marssivat rajojen yli jakamaan "oikeutta" Georgialle.

Keväällä 1921 — puolitoista kuukautta kestäneitten taisteluitten jälkeen — oli Georgian urhean kansan luovuttava kolme vuotta kestäneestä itsenäisyydestään. Verisen terrorin avulla kukistivat bolsheviikit pienimmänkin vastarinnan.

Tämän urhean kansan keskuudesta ei vapaudenrakkaus kuitenkaan kuollut, ja jo v. 1924 oli koko Georgia kapinassa bolsheviikkeja vastaan. Yritys kuitenkin epäonnistui vaatien sen kukistaminen kuitenkin 10.000 uhria.

Vielä niinkin myöhään kuin vuosina 1929—1933 sai GPU jännittää voimiaan voidakseen kukistaa kapinaan nousseet georgialaiset.

Puhuessaan Georgian taistelusta itsenäisyytensä puolesta, joutuu kiinnittämään huomiota siihen sydämettömän kylmään kohteluun, jota tämä Kansainliiton jäsenvaltio sai sen taholta osakseen.

Mitään muuta ei tämä "pienten valtioitten turva" pystynyt Georgian hyväksi tekemään, kuin panemaan käyntiin tutkimuksia hyökkääjän toteamiseksi, jotka tutkimukset kestivät niin kauan, että hyvällä syyllä voitiin vihdoin sanoa, että Georgian avustamista on turha käsitellä, koska sellaista valtakuntaa ei enää ole olemassa!

Tämän kaukaasialaisen vuoristokansan tragedia osoittaa meille,

"Politiikan voimamiehiä."

Tässä uudessa osastossa tulemme jatkuvasti esittämään eräitten eri kansakuntien poliittisten johtohenkilöitten elämästä ja työstä joitakin pikapiirtoja.

Vuonna 1915 käytiin Gallipolin kuuluisat taistelut Englannin merivoimien yrittäessä murtautua Välimereltä Mustalle merelle. Turkkilaisia joukkoja johti *Mustafa Kemal*, joka kriitillisellä hetkellä lausui sotilailleen: "Lapset, te pidätte liian kiirettä. Älkää hätäilkö! Odottakaa suotuisaa hetkeä. *Minä käyn edellä ja kun minä kohotan käteni, niin silloin on aika.*" Mustafa Kemal "kohotti kätensä" oikealla hetkellä ja taistelu voitettiin.

Tämä v. 1883 syntynyt köyhän pikkuvirkamiehen poika näytteli suurta osaa Turkin historiassa. — Hän päätti tulla ja tuli upseeriksi, osallistui nuoruudessaan usein vallankumoukselliseen toimintaan, joutui karkoitetuksi, mutta palasi pian taas tekemään työtä isänmaansa hyväksi. Katkerin mielin näki hän kansansa romahduksen maailmansodan päivinä ja tunsi velvollisuudekseen nousta sen johtajaksi. V. 1919 kävi hän ankaran taistelun juonittelevia poliitikkoja vastaan, oli pian nostamansa kansallisen liikkeen avulla Turkin johtaja ja alkoi valtava työ.

Rauniokasasta nousi pian voimakas, uusi Turkki, *kansallisvaltio*, jonka luonnetta ei voi näillä muutamilla riveillä kyllin selvästi kuvata.

Mustafa Kemalin menestyksen salaisuus oli sitkeässä tarmossa, ennakkoluulottomuudessa ja rohkeudessa. Hän lausui m.m.: "Jokaisen askeleesi eteen pannaan esteitä. Siinä vakaumuksessa, ettet ole suuri, vaan pieni ja heikko, että sinulta puuttuu kaikki apu, ettei sinulle tule tukea miltään suunnalta, olet voittava kaikki esteet. Jos sinua sitten joltakin taholta sanotaan suureksi, niin sinä naurat niille vasten kasvoja."

Mustafa Kemal oli vaatimaton elämässään, kuten jokainen oikea johtaja. Hallituksen ja kansalliskokouksen palatsina oli aluksi pieni maatalouskoulun rakennus, jonka ahtaissa huoneissa työskenneltiin, syötiin, vieläpä nukuttiinkin rinta rinnan. Itse presidentti Kemal asui *asemarakennuksen kahdessa huoneessa.*

Koko elämänsä ajan seurasi hän tuota Gallipoliksessa lausumaansa ajatusta: — Minä odotan oikeata hetkeä. — Kun se tulee, menen edellä ja nostan käteni. Silloin on toimittava!

Siinä muutamia piirteitä Mustafa Kemalista, jolle kansa antoi nimen Gasi — Voittoisa.

---

miten paljon voi luottaa Venäjän vakuutuksiin ja "takeisiin" ja mitä Kansainliitto pystyy tekemään pienten jäsenvaltioittensa hyväksi.

On aivan varmaa, että Georgian vapauden puolesta vuodatettu veri ei ole mennyt hukkaan, sillä kerran on koittava se hetki, jolloin bolshevistinen neuvostola alkaa hajota ja silloin saavat oikeutta myöskin ne kansat, joilta Venäjä on riistänyt raudalla ja terrorilla kalleimman omaisuuden — kansallisen vapauden.

SEURAHUONE

Iisalmi.

Puhelin 346.

Mitä maakuntaan kuuluu?

Tapasimme äskettäin kansanedustaja *Iisakki Nikkolan* Ilmajoelta ja kysyimme:

— Mitä maakuntaan kuuluu?

— Hyväähän sinne kuuluu, vastasi Nikkola jämerään pohjalaiseen tapaansa.

— No mitä hyvää, utelimme edelleen?

— Muunmuassa sellaista, että vastustajammekin alkavat olla vakuutettuja siitä, että asiamme varmasti joskus voittaa.

Ja sitten haastateltavamme kertoi meille hauskan tositapahtuman alkaneesta vaalitaistelusta:

— Eräs maalaisliittolainen on saanut hysteerisen kohtauksen ja vakuutellut kuulijoilleen IKL:n voimallisesta eteenpäinmenosta muutamassa puhetilaisuudessa ja sanonut, että nyt on eduskuntaan saatava sellainen edustajamäärä, joka lopettaa Kansanliikkeen toiminnan, sillä on tosiaan viime hetki se tehdä. Oli perustellut kantaansa m.m. näin: "Ajatelkaa — tuo IKL:hän esiintyy jo joka paikassa! — Jos me menemme kirkkoon — miten ollakaan — siellä saarnaa IKL:läinen pappi! — Jos lähetämme lapsemme kouluun — miten ollakaan — siellä on IKL:läisiä opettajia! Ja kun nämä lapset sitten palaavat kotiin, *käännyttävät he vanhempansakin Kansanliikkeen kannattajiksi!* — Jos tätä saa jatkua kymmenen vuotta, ei IKL:ää voi enää millään keinolla lopettaa!"

Kun olimme yhdessä todenneet, että tämä edustajaehdokas oli osunut oikeaan sanoissaan, lausui Nikkola vielä:

— Eräässä kohdin hän kuitenkin erehtyi: Puhe kymmenestä vuodesta on aivan turha, sillä Kansanliike on jo nyt siinä asemassa, että sitä on mahdoton saada kaadetuksi. Kansallista ja isänmaallista aatetta ei voida millään mahtisanalla kansamme keskuudesta kitkeä pois!

Ja sitten eteläpohjalainen haastateltavamme paiskasi kättä ja poistui.

Reportteri.

SINIMUSTAN SIVALLUKSIA

Eräät eurooppalaiset suurvallat käyvät juuri kauppaa "idän suuren demokratian" ryssän kanssa Suomen ja Baltian maiden itsenäisyydestä, jota "pyytämättömän avun" tarjous merkitsee.

Samanaikaisesti Suomen kansa varustautuu vaaleihin, joitten keskeisimpänä kysymyksenä tulee olemaan n.s. "demokratian itsepuolustus", eli IKL:n lakkauttaminen. Puoluepomot ovat riisuneet frakit yltään ja kiertelevät nyt maata mahdollisimman kansanomaisesti pukeutuneina vaalinuottaansa vedellen. Moni on heittäytynyt miljonääripöksyt nurkkaan ja hakenut ullakolta koin syömät riihihousut, jotka jalassa on niin mukava näytellä "kansan miestä".

Nuo kansanrintaman edustajat ja edustajiksi haluavat kuuluvat selittelevän, miten yksimielinen on nyt kansamme ja kuinka suuria saavutuksia on hallituksemme ansioluettelossa. Tämä hallitus kuuluu olevan ensiksi erittäin hyvässä yhteisymmärryksessä eduskunnan kanssa ja toiseksi niin kovin parlamenttaarinen.

No — muistammehan me, kuinka tähän maahan aiottiin laatia *"lex Tokoi"*, jonka avulla lipetin ottanut punaherra Tokoi kutsuttaisiin kotimaahan. — Maalaisliittolaiset alkoivat kuitenkin miettiä, miten tämän asian valitsijoille valehtelisi, ja silloin tulikin stop eteen. Mutta eräät viisaat "talonpojat" keksivät keinon: *On kysyttävä maapallon eri puolilta, miten siellä tällaiset asiat on ratkaistu!* Ja niin tiedusteltiin ja jäätiin odottamaan vastausta ja niitä saapui. Viimeinen vastaus lähetettiin Amerikasta *jo joulukuussa*, mutta perustuslakivaliokunta sai *vasta toukokuun 31 p:nä* valtaisan paperipinon käsiteltäväkseen.*Lähes puoli vuotta oli lähetys viipynyt matkalla rapakon yli tänä "tekniikan aikakautena"!* On selvää, ettei ehditty enää tämän kiusallisen jutun asiakirjoja tutkia ja niin oli "kansanrintama" selvinnyt eräästä pahasta salakarista ja "lex Tokoi" sai *"hiljaiset hautajaiset"* osakseen.

Lakitieteen tohtori Kekkosen laatima *"lex Kekkonen"* havaittiin myös kelvottomaksi tekeleeksi ja sekin sai valiokunnassa "hiljaisen hautauksen".

Kun *"lex Tanneria"* käsiteltiin, ilmoitti toveri Tanner, että ellei lakia hyväksytä sellaisena, että kommunistiperinnöistä ei sos. dem. yhdistyksiä veroteta, *lähtee hän ministerituoliltaan.*

Eduskunta *hylkäsi* hra Tannerin vaatimukset, mutta hra Tanner ei laaskinutkaan lähteä, vaan *peruutti koko lakiesityksen.*

Nämä kaksi viimeksimainittua tapausta ovat olleet koko hallitukselle ja sen arvovallalle kovia kolauksia ja selviä *epäluottamuslauseita* asianomaisille ministereille, mutta nämä ovat niin turkasen "parlamenttaarisia", että istua kököttävät vain tuoleillaan.

Epäluottamuslause tavallaan oli myöskin se, että "tasavallan suojelulaki" lykättiin hra Cajanderin vaatimuksesta välittämättä yli vaalien.

Jos haluat — kansalainen — että nämä hiljaisin juhlamenoin kuopatut lakikummitukset nousevat syksyllä haudastaan, niin äänestä ihmeessä kansanrintamaa. Silloin saat kuunnella Oskari Tokoin puhetta, kaikki sinulle vihaiset fascistiset naapurisi keskitysleirille jyrsimään akanaista leivänkannikkaa ja voit myöskin nähdä, kuinka kommunistiperintöjen voimalla tätä maata edelleen "sulostetaan".

Ennenkuin ratkaisusi teet, ota kuitenkin selvää, mitä kaikkea näitten touhujen tähden on *jäänyt tulematta.*

Muista, että talonpojan laareissa maatuu ruista, koska sitä ei kannata — marxilaisten ja maalaisliittolaisten järjestämän hinnanlaskun vuoksi — myydä.

Tiedä myös, että merirajamme ovat yhä edelleenkin turvattomia, sillä ei ole "ehditty" saada laivastolakia valmiiksi. Hallitus on ilmoittanut, että ei ole kiirettä . . .

Ja kotikaupunkisi tai — pitäjäsi väestö voi joutua ryssän pommien uhriksi, sillä väestönsuojelua ei ole järjestetty. Herra Kekkonen on kyllä ollut touhussa, mutta sisäministeriöllä on ollut IKL:n lakkauttamisjuttujen vuoksi kai niin *paljon työtä*, että koko väestönsuojelulakiesityksestä tuli huono ja sekin sai valiokunnassa "hiljaisen hautauksen".

(Tämän johdosta me vielä kerran uudistamme sen jo kerran tehdyn ehdotuksen, että maahan perustettaisiin myöskin apulaissisäministerin virka. Sen toimen haltija hoitakoon sellaiset kysymykset kuin väestönsuojelulaki j.n.e. herra Kekkosen puuhaillessa IKL:n kimpussa.)

Ja lopuksi pyydän sinua muistamaan, että maastamme käydään kauppaa ja siksi on kansan annettava tälläiselle puoluekettuilulle luja tuomio.

Sillä jos tämä kansanrintama vielä jonkun aikaa saa valtapaikoilla istua ja jos se saa selkänojakseen entistäkin punaisemman parlamentin, niin silloin täällä pian kävelevät isoina herroina ei ainoastaan Tokoi, vaan myöskin ihmisystävä Antikainen sekä O. W. Kuusinen ja tuomioita laativat punaisten vallankumousoikeuksien puheenjohtajat ja jäsenet.

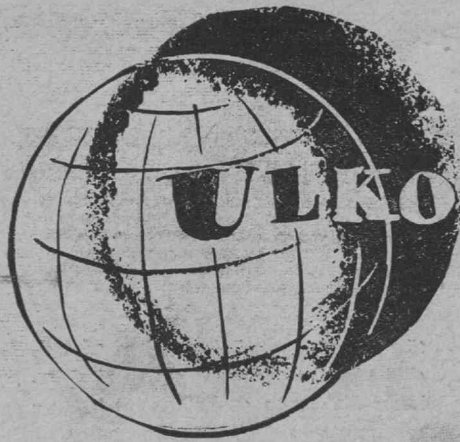
Vai mitä tuo *"oikeuslaitoksen tuulettaminen"* tarkoittaa . . .?

Ja senkin haluamme sinulle sanoa, että vaikka nämä eduskuntavaalit menisivätkin isänmaan kannalta katsoen päin hongikkoa ja vaikka punaiset miehittäisivätkin yli puolet edustajapaikoista, *niin ei pidä säikähtyä.*

Onhan ennenkin — punaisen kurimuksen uhatessa — niin sattunut, että kansa huomaa tehneensä tyhmyyksiä viivanvedossa ja korjaa erehdyksensä.

Se tapahtuu tarpeen tullen nytkin. Vieläpä täysin laillisesti ja "parlamenttaarisessa järjestyksessä".

Sinimusta.

ULKOPOLIITTINEN Katsaus

Suomi on tämän kevään kuluessa tullut selvästi vedetyksi suurpolitiikan piiriin. Harhaote, että — varmaan Ruotsin kehoituksesta — Ahvenanmaan kysymys vietiin kansainliittoon käsiteltäväksi, vaikka allekirjoittajavaltain 10 antama suostumus olisi riittänyt, antoi Neuvostoliitolle tilaisuuden puuttua asiaan.

Sen yhteydessä ilmenee Moskovan kauan uumoiltu, m.m. kanavarakennuksissa ilmennyt pyrkimys lujittaa asemaansa Itämerellä. Vuosisatainen pyrkimys, joka pari vuosikymmentä on ollut taka-alalla, on näin uudelleen elpynyt.

Suomi on tosiasiassa tämän suurvallan tiellä sen pyrkiessä merelle, ja tämä tekee meidän maantieteellis-poliittisen aseman vakavaksi.

Se juuri tekee meille — olosuhteiden erilaisuuden takia — skandinaavisen suuntauksen riittämättömäksi turvaksi. Emme väheksy pienintäkään apua, mutta on täysi syy muistaa, ettei se ole suuri ja kestävä.

Skandinaavia yhteisönä on nyt hieman hajalla: *Tanska* meni viisaasti omia teitään hyökkäämättömyyssopimukseen Saksan kanssa, muut Pohjoismaat kieltäytyivät. *Norja* katsoo yksinomaan Englantiin elinetujensa vuoksi. *Ruotsi* vaikuttaa tällä hetkellä hieman epämääräiseltä peruutettuaan Ahvenanmaata koskevat esitykset ilman täyttä selvyyttä siitä, miten pian ne saadaan uudelleen liikkeelle ja voivatko sen toimintaa vastustavat voimat väliaikoina saada niin suuren vaikutusvallan, että ne torpedoivat koko asian.

Omasta puolestamme olemme kyllä sitä mieltä, että Ahvenanmaan linnoittaminen on Suomen eikä Suomi—Ruotsin asia, joten ylläoleva on pikemmin esimerkki tosiasioista kuin valittelu.

Skandinaaviasta hädän tullen saatavan avun kohdalle Suomen on merkittävä melkoinen kysymysmerkki — nyt niinkuin ennen, koska jokainen auttaa toistaan vain niin pitkälle kuin omat edut kehoittavat.

Kuuluisassa *"Baltian takuujutussa"*, joka pitkistymistään pitkistyy, Suomi on hiukan toisessa asemassa kuin kohtalotoverinsa *Eesti* ja *Latvia*. Kaikki kolme ovat jyrkästi ilmoittaneet, etteivät ne tahdo tulla "taatuiksi", *lue* holhotuiksi. Mutta Eesti ja Latvia ovat solmineet Saksan kanssa tämän tarjoamat hyökkäämättömyyssopimukset, kun taas Suomella on tällainen sopimus vain Neuvostoliiton, vaan "puolueettomuussyistä", kuten sanottiin, ei Saksan kanssa. Ilahduttavaa järkiintymistä — katumusta — alkaa tässä suhteessa näkyä.

On syytä tähdentää, että Suomen käytännössä osoittama tahto lujittaa puolueettomuutensa turva linnoittamalla itäinen raja on tehnyt syvän vaikutuksen maamme rajainkin ulkopuolella. Se on ollut meidän "kansanäänestyksemme" vapauden ja itsenäisyyden puolesta.

Rintamat *"akseli ja vanne"* ovat jatkaneet voimiensa kokoamista. *Englannin* ja *Ranskan* liittokumppaneina ovat tähän saakka *Puola* — molemminpuolisen sitoumuksen merkeissä, *Romania* ja *Kreikka* yksipuolisen suurvaltain antaman takuun muodossa. Englannin kanssa on *Turkilla* sitoumuksia, joskaan lopullista sopimusta ei sillä taholla saada aikaan, ennenkuin kaksi ehtoa täyttyy: kauppahinta maksetaan =*Hatayn* alue lisineen siirtyy Ranskalta Turkille, ja toiseksi Neuvostoliiton ja länsivaltain sopimus syntyy. Sitä ennen ei ilmeisesti *Dardanellien* avaamiskysymys ole Turkin kannalta selvä. *Belgia, Hollanti* ja *Sveitsi* mainitaan länsivaltain ja Moskovan neuvotteluissa, mutta kukaan näistä ei ole selvää takuutarjousta saanut. Belgia tähdentää joka tilanteessa politiikkansa riippumattomuutta, Hollanti on vanha puolueeton ja Sveitsin puolueettomuus on kansainvälisesti taattu. Moskovan kanssa tehtävä sopimus herättää Englannin eräissä harkitsevissa piireissä epäilyksiä juuri sen vuoksi, että nämä maat ja li-

säksi vanha Englannin liittolainen Portugali eivät mielellään näe bolshevismin pääsyä Euroopan asiain kulkuun.

Akselia tarkatessa huomataan *Unkarin* selvä liittyminen siihen ja *Jugoslavian* huomattava lähentyminen. Romania on puolivälissä ja tähdentää valinnanvapauttaan. Erikoisen tärkeä on viime aikain kehityksessä *Espanja* — Välimeren toinen lukko, Ranskan naapuri ja Englannin valtatien vahti. Kaikista kansanrintamalehdistön vakuutteluista huolimatta täytyy uskoa järkeensä ja silmiensä todistusta, että Espanja on akselivaltioiden tietä hyvin lähellä.

Keskinäisistä voimasuhteista on viime kuukausina hyvin paljon valettu kannuja, nimenomaan siitä, kuka voittaa pitkän, kuka lyhyen sodan. Tämä on kuitenkin enemmän ajatusvoimistelua kuin tosiasioita.

Ennustella ei ole hyvä, mutta monet seikat viittaavat siihen, että Saksan valtakunnankanslerin puhe "pitkästä rauhankaudesta" on totuutta lähinnä. Varsinkin jos ilmenee ,niinkuin tässä asiassa hyvät tiedot omaava kommunistilehti Humanité arvelee, että Moskova ei niinikään halua sopimusta länsivaltain kanssa, joka pakottaisi sen toimimaan, vaan pikemminkin haluaa pitkittää kiristysyrityksiä, nimenomaan Kauko-Itää silmälläpitäen, missä muut Euroopan vallat ovat suhteellisen heikot.

Yleisvaikutelma on, *että vanhat valtatekijät ovat heikkenemässä ja uudet valtiot nousemassa* — historian vanhojen lakien mukaan. Tähän kehityksen kulkuun eivät meidän voimamme riitä vaikuttamaan suuntaan eikä toiseen. *Meidän asiamme on olla valveilla oman maamme kohdalta, ettei se joudu leikkipalloksi ja vaihtorahaksi suurempien käsissä. Perusedellytyksiin tässä kuuluu kansallishengen uusi herätys, joka varmistaa puolustustahdon ja rakentaa kulttuuriturvaa, jota ilman eivät aseet, linnakkeet eivätkä miehetkään yksin riitä*

Taistelu Leninin testamentista

Juutalaisnaisen *Dora Kaplanin* murhayritys oli turmiollinen Venäjän "punaisen tsaarin" Leninin terveydelle. Epäinhimillisen raskaan työtaakan alla nääntyi hän päivä päivältä, kunnes hänen ruumiinsa halvaantui ja hän menetti toiminta- ja puhekykynsä. Leninin kuoltua tammikuun 21 päivänä 1924 jäi avoimeksi kysymys, kuka on perivä "punaisen kruunun".

Sen omistamisesta syntyikin kiihkeä kaksintaistelu *Leon Trotskin* ja *Stalinin* välillä. Kummallakin oli suuria ansioita bolsheviikkien taistelussa, mutta luonteenlaadultaan olivat entinen juutalaisjournalisti *Leon Bronstein* ja georgialaisen suutarin poika *Josef Dzugashvili* täydelliset vastakohdat ja vallitsi heidän välillään voimakas henkilökohtainen antipatia.

Lenin oli jättämässään "testamentissa" lausunut julki käsityksensä lähimmistä miehistään. *Sinovjevia* ja *Kamenevia* piti hän epäluotettavina ja häilyvinä. Stalin oli hänen mielestään raaka ja epälojaali ja sellaisena aivan sopimaton Venäjän diktaattoriksi. Trotskia piti hän soveliaimpana seuraajakseen, mutta lausui kuitenkin, että hän on liian itsevarma ja otteissaan mahtipontinen.

Stalin oli turvannut itselleen ajoissa asemansa kommunistipuolueessa tullen sen pääsihteeriksi. Hän solutti puolueen johtoportaat omilla kannattajillaan ja kun Trotskia tukeva Lenin kuoli, oli tilanne Stalinille edullinen.

Trotski hallitsi joukkoja verrattomalla puhetaidollaan ja hän alkoi selittää, että Stalin on perustanut jonkunlaisen "harvainvallan" ja tahtoo itse päästä diktaattoriksi.

Stalin taas teki parhaansa horjuttaakseen kansan luottamusta juutalais-Trotskiin ja hänen ideoihinsa.

Ankarimpina näitten miesten välillä vallinnut erimielisyys puhkesi maatalousohjelmasta keskusteltaessa. Sinovjev ja Kamenev, jotka aikaisemmin olivat tukeneet Stalinia, jättivät hänet ja liittoutui-

vat Trotskin kanssa. Armeijan ja GPU:n keskuudessa lienee Trotskin kannatus niinikään ollut suuri ja ainakin marsalkka *Tuhatshevski* oli enemmän hänen kuin Stalinin liittolainen. V. 1927 järjesti Trotski erikoisen voimakkaan hyökkäyksen Stalinia vastaan hänen ja puolueen virkavallasta ja yhtyi Trotskiin 500 puolueen tunnetuinta henkilöä.

Työväestön ja muunkin kansan keskuudessa alkoi Stalin-vastainen mieliala kasvaa ja kun joulukuussa 1927 kommunistipuolueen 15. kongressi alkoi, näytti Trotskin voitto todennäköiseltä.

Stalin oli kuitenkin valmistunut ratkaisutaisteluun huolellisesti. Hän esitti uuden poliittisen ja taloudellisen ohjelman, jonka kongressi hyväksyi ja Trotski eroitettiin puolueesta ja karkoitettiin maasta.

"Eurooppalaistunut vallankumousmies" Trotski kärsi siis tappion ja "punaisen tsaarin" arvon anasti aasialainen Stalin, joka alkoi nyt lujittaa asemaansa puolueessa ja valtakunnassa yleensäkin.

Trotski on saanut viime vuosina kulkea maasta maahan "vaeltavana juutalaisena". Hän on käyttänyt hyväkseen jokaista tilaisuutta lausuakseen vähemmän mairittelevia mielipiteitään Stalinista ja luultavaa on, että hän tottuneena vehkeilijänä on myöskin aktiivisesti työskennellyt maanpaossakin vihamiestään vastaan.

Pitkävihainen Stalin ei ole suinkaan leppynyt Trotskin liittolaisille, vaikka näistä monet ovatkin nöyrästi katuneet ja pyytäneet armoa. Näin tekivät m.m. Sinovjev ja Kamenev, mutta tällä he eivät saavuttaneet epäluuloisen georgialaisen luottamusta, vaan menettivät tuholaisina päänsä. Marsalkka Tuhatshevski sai myöskin kalliilla tavalla maksaa entiset läheiset suhteensa Trotskiin.

Herrat Tanner ja Räisänen

keskustelevat kielipolitiikasta 6 vuotta sitten.

"AITOSUOMALAINEN ELÄIN".

On meillä sellainenkin tässä maassa. Mutta älkää luulko, että se olisi aitosuomalaisten elätettävänä tai jotakin muuta sellaista. Tämän harvinaisuuden omistajana on Suomen sosialidemokraattinen puolue. Itse asianomainen "aitosuomalainen eläin" on "Sasu Punanen" elikkä *Yrjö Räisänen*. Ettei tästä syntyisi kunnianloukkausjuttua meitä vastaan, annamme "Sasun" itsensä todistaa. Sos. dem. puolueen v. 1933 puoluekokouksen pöytäkirjaan on näet liitetty seuraava "todistus":

"Puoluekokoukselle.

Sen johdosta, että Elannon johtaja Väinö Tanner, kieli- ja kansallisuuskysymystä koskevasta Puoluetoimikunnan alustuksesta keskusteltaessa nimitti käyttämässään, allekirjoittanutta vastaan suunnatussa hyökkäyspuhevuorossa minua "aitosuomalaiseksi eläimeksi", lähimpänä aiheenaan se, että minä puoluekokousedustajana esitin Helsingin sosialidemokraattiselta kunnallisjärjestöltä saamani evästyksen asiassa, eikä minulla, kun puhevuorot olivat rajoitetut, eikä puheenjohtaja katsonut voivansa minulle enää sellaista myöntää, ollut tilaisuutta puhevuoroa käyttämällä panna vastalausettani Puoluekokouksen pöytäkirjaan, pyydän sen tehdä täten ja on minulla siihen sitä suurempi velvollisuus kun tehty loukkaus kohdistuu kauttani Helsingin sosialidemokraattiseen kunnallisjärjestöön, jonka edustajana olen sen kannan kieli- ja kansallisuuskysymyksessä esittänyt.

Tampereella toukokuun 26 p:nä 1933.

Yrjö Räisänen."

Tähän vastalauseeseen yhtyivät *Matti Turkia* ja *Gay Sundström*.

Mutta lähteä herrojen kanssa marjaan oli turhaa touhua. Sillä Elannon johtaja Väinö Tanner totesi vastauksessaan, että "Sasu" on lisäksi vailla huumorintajua. Kas näin todistaa johtaja Tanner:

"Edelläolevan johdosta palautan mieleen, että käyttämäni lause kuului seuraavasti: "Aitosuomalainen on harvinainen eläin sosialidemokratian laitumilla."

Joka tästä loukkaantuu, hänellä ei ole hiventäkään huumorintajua.

Väinö Tanner."

Tämän kielipoliittisen keskustelun kävivät herrat Tanner ja Räisänen 6 vuotta sitten suoden samalla toisilleen kohteliaisuuksia, joita vain marxilaispuolueessa voidaan lausua.

Sellaista oli marxilaisjohtajain "ehdoton yksimielisyys" 6 vuotta sitten ja samanlaista se kaikista vakuutteluista huolimatta on tänäänkin. Tanner on nyt vain paljon väkevämpi ja siksi muut ovat hiljaa ja peläten leipäpuunsa katkeamista sietävät puoluekuria sekä nielevät "kohteliaisuudet".

Kuvaavaa näitten kahden miehen käymän taistelun kiivaudelle on se, että *muittenkin maitten marxilaiset jakautuvat "trotskilaisiin" ja "stalinilaisiin"* sen mukaan, kumman aatteita he kannattavat ja kummalle haluaisivat "Leninin perinnön" luovuttaa. Trotskin kannattajat huomauttavat aivan oikein, että Stalin on tuhonnut kaikki muut "vanhat taistelijat" paitsi itseään, mutta on vaikea sanoa, miten paljon tällainen propaganda pystyy horjuttamaan Stalinin kannatusta Neuvostolassa tai ulkomaitten marxilaispiireissä.

Kumman on lopullinen voitto sitten? — Taisteluhan ei millään tavalla ole vielä ratkaistu. "Tuholaisia" on kyllä laumoittain teloitettu, mutta sillä tuskin jaksetaan vastarintaa täydellisesti murtaa. Todennäköisimmältä tuntuukin, että tämä "kahden erilaisen kommunismin" välinen sota johtaa bolshevistisen Venäjän lopulliseen tuhoon, jolloin "Leninin perintö" ei joudu kummallekaan, vaan pannaan konkurssitilaan.

Joka olisikin ihmiskunnalle onneksi!

V. L.

PUNAINEN KOSTO

Vapaussotamme päätyttyä palasivat valkoiset rintamasotilaat rauhan töihin saatuaan ensin maan poliittisilta johtomiehiltä vakuutukset, että asiat hoidetaan niin, että v. —18 ei koskaan enää uusiinnu. Koko valkoisen kansanosan valtasi nyt voimakas halu rakentaa poltetut pirtit uudelleen, aloittaa uusi elämä. Kansamme isänmaallisen osan valtasi poliittinen turtumus.

Tämän johdosta voivat vallanpitäjät ilman muistutusta tehdä ne kohtalokkaat erehdykset, joitten hedelmät nyt näemme silmäimme edessä.

Punaiset rintamasotilaathan joutuivat vapaussotamme tauottua viettämään verraittain pitkiä aikoja keskitysleireillä, joitten kärsimyksiin heitä sortui paljon. Näistä rintamasotilaista suurin osa oli punaisten johtajain petoksen uhreja, jotka olivat huomanneet erehdyksensä liian myöhään.

Kapinan pääsyylliset — punaiset johtajat ja punainen puolue — sensijaan pääsivät varsin lyhyin rangaistuksin. Monen marxilaisjohtajan pelasti poliittinen nimi, tuttavat tai arvovalta ja loppuihin sovellutettiin armahdusperiaatteita aivan liian hentomielisesti. Puoluetta ei edes lakkautettu, joten se oli valmis aloittamaan heti toimintansa.

Kun työmiehet sitten elämään kyllästyneinä palasivat keskitysleireiltä, oli heidän aloitettava kaikki alusta. Monen perheen jäsenet olivat joko rintamalla taikka keskitysleireillä sortuneet. Kun työmies lisäksi joutui aloittamaan elämänsä huonoissa taloudellisissa oloissa, muodostui hänen mielialansa suotuisan maaperän sille kiihoitustyölle, jonka punaiset johtajat heti aloittivat. "Porvarillista yhteiskuntaa" syytettiin kaikesta mahdollisesta pahasta ja se katumuksen itu, joka oli alkanut työläisjoukkojen mielissä orastaa, sai väistyä lietsotun katkeruuden tieltä. *Näin joutui valkoinen Suomi jo ensimmäisinä elinaikoinaan sen tosiasian eteen, että kolmannes kansasta oli saavutettuun itsenäisyyteen vihamielisellä kannalla.*

Jos valtiovallan tahtona tosiaan olisi ollut v. —18 haavojen umpeen kasvattaminen, olisi sen täytynyt menetellä aivan toisin. Syyttömät rivimiehet olisi täytynyt vapauttaa, heille olisi pitänyt selittää, että he ovat erehtyneet, mutta valkoinen Suomi ei halua kostaa. Näin olisivat keskitysleirikuukausien kauhut heiltä jääneet kokematta. Lisäksi olisi valtion täytynyt harjoittaa työväestön keskuudessa voimakasta kansallista valistusta.

Punainen puolue olisi sensijaan pitänyt lopettaa, kaikki punakapinan johtajat katsomatta siihen, ovatko he taistelleet rintamalla tai kiihoittaneet joukkoja rintaman takaa — olisi täytynyt tuomita yhdessä rikollisten ainesten kanssa kukin ansioittensa mukaan. Pienikin marxilainen propaganda olisi pitänyt valtiovallan tukahduttaa, ja se olisikin ollut helppo asia, sillä työväestö ei sitä kapinatalven kokemusten jälkeen liene erikoisesti kaivannutkaan.

Jos näin olisi tehty ja jos valtiovalta olisi vointinsa mukaan pyrkinyt järjestämään työväestölle muuhun kansanosaan verrattavat toimeentulon mahdollisuudet, olisi aivan varmaa, että tänään ei kansamme keskuudessa olisi enää vapaussotavuoden synnyttämää katkeruuden juopaa.

Mutta kun anteeksianto sovellutettiin rikoksen tehneeseen aatteeseen, jonka periaatteet ovat epäsiveellisinä kansallemme vieraita ja vahingollisia, jouduttiin siihen ,että punaiset johtajat heti vapaussodan jälkeen olivat taas satulassa. He laativat uuden taistelusuunnitelman, jonka päämäärä oli *kosto!*

Nyt he ovat — kahden vuosikymmenen työn jälkeen — jo pääsemässä tähän päämääräänsä. Eräät keskustapuolueet ovat heitä jopa siinä määrin auttaneet, että ovat olleet valmiina antamaan ensi syksynä kokoontuvalle ehkä punaiselle eduskunnalle *diktatuurivaltuudetkin!* On aivan varmaa, että isänmaallisuutta näyttelevän marxilaisen rauhanlampaan turkin alta on jossain sopivassa tilanteessa paljastuva verta himoitseva susi joka kostaa kerran kärsimänsä tappion.

Tilanne näyttää siis vievän siihen, että punaiset voittavat vapaussodan 21 v. sen taukoamisen jälkeen saavuttaen taitavalla politiikalla sen, mihin eivät asein pystyneet. Ja tähän ovat syypäitä ne politikot, jotka valkoisen armeijan testamentin ottivat hoidettavakseen ja tämän kalliin tehtävän huonosti suorittivat.

Porvarillisten puoluemiesten ja punaisten johtajain on syy, jos meille koittaa uusi 1917 ja sen jälkeen uusi 1918.

Punaisen kostonajatus on ajoissa tuhottava, ennenkuin se tuhoaa kansamme ja vapautemme!

Pitkälle kehitettyä tyylitajua ja ammattitaitoa on erikoisesti HMN huonekaluissa

PUNAISTA VAPUNVIETTOA COLOMBIASSA

— Lehtemme kirjeenvaihtaja kertoo. —

Punaisten mielenosoituskulkueen kärjessä ajoi — ruumisvaunu!

M a n i z a l e s 1. 5. 1939.

Kuten muissakin "kansanvaltaisissa" maissa, niin täälläkin kokoontuu punarahvas vappuina osoittamaan voimaansa kaduilla ja toreilla. Kiihoitusta tehdään jo viikkoja ennen kovasti. Monenmoisin julistein ja sanomalehtikirjoituksin kehoitetaan kaikkia Colombian "sorrettuja" ja "työtätekeviä" saapumaan kaupunkeihin ja asutuskeskuksiin näyttämään voimaansa ja saamaan rohkaisua joltakin pääkaupunkilaiselta ammattikiihoittajalta.

Niinpä ovatkin kaupunkien kadut ja kahvilat täynnä kansaa jo edellisenä päivänä. Suurin osa kaupunkeihin saapuvasta kansasta on politiikasta täysin tietämätöntä ja tulevat he tapaamaan tuttaviaan, tekemään ostoksia sekä suuri, jos ei suurin, osa juomaan vuoden aikana ansaitsemansa rahat.

Muiden kaupunkien tapaan ja totuttuun tyyliin vietti Manizaleskin — Caldaksen kuvernementin pääkaupunki — vappuaan tänä vuonna. Edellisenä päivänä oli jo täysi "vapputunnelma" vallalla. Torit ja katujen kulmat olivat täynnä räyhäävää ja tappelevia mies- ja naisjoukkoja. Puhuttiin politiikkaa ja riideltiin tulevista kansanedustaja- ja presidenttiehdokkaista. Pienestäkin erimielisyydestä vedettiin puukko esiin tai huitaistiin mazetilla (mazetti miekantapainen hakku, joka on välttämätön kaikille maalaisille). Taikka jos poliisia ei näkynyt aivan lähellä, paukuteltiin pistooleja. Pistoolin kanto on täällä ankarasti kielletty; siitä huolimatta

Erään talon ikkunasta pidettiin puhetta.

en ole tavannut kuin harvoja, joilla ei olisi revolveri, oikea coltti, tai tavallinen pistooli taskussa taikka kotelossa takin alla. Niin kului vapun edellinen päivä toisten ollessa humalassa, toisten nukkuessa liikoja humaloitaan pois puistojen penkeillä, porttikäytävissä taikka yksinkertaisesti katuvarsilla.

Keskellä yötä 0.05 alkoi virallinen vapunvietto. Silloin pantiin kaikki sumusireenit ja tehtaanpillit, jotka oli saatu vuokratuiksi, ilmoittamaan kaupungin asukkaille köyhälistön juhlapäivän alkaneeksi. Klo 4 aamulla oli "mahtava" ilotulitus, jota oli katsomassa joku juomistaan lopetteleva ja allekirjoittanut.

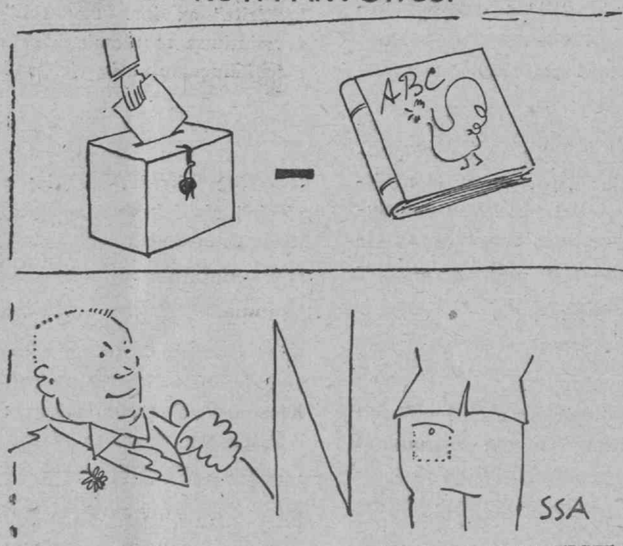
Varsinainen vapunvietto alkoi klo 12 "työtätekevien" ja "sorrettujen" juhlalla, johon ottivat osaa myös vapaamieliset, (vastaten meidän edistykseläisiä). "Juhla" vietettiin eräässä täkäläisessä kahvilassa ja suurimman osan yleisöstä näyttivät muodostavan kengänkiillottajat ja arpojen myyjät, jotka

kait siis tunsivat olevansa eniten sorrettuja. "Juhlan" jälkeen noin klo 2 oli mielenosoituskulkue, jossa marssivat "edistysmieliset", sosialistit ja kommunistit. Ensin tulivat kaupungin autonkuljettajat autoineen, ensimmäisten johtajien jälkeen ajoi — hyvin kuvaavaa kyllä — *kaupungin ruumisvaunu*. Autojonon perästä marssi poliisien soittokunta (!) kajautellen marssilauluja takanaan mitä suurimmassa sekasorrossa taapertelevalle ihmisjoukolle. Siellä täällä ihmisjoukossa ammuttiin raketteja yhteislaukauksina, vaikka oli kirkas päivä ja raketista ei ollut muuta iloa kuin pieni savuhattara ja kova paukku. Useita julistuksia kannettiin myös. Niissä ylipäänsä luvattiin kauheaa kuolemaa kaikille maailman diktaattoreille ja ilmoitettiin useilla eri tavoilla, että työläiset ja erikoisesti marxilaiset ovat luoneet kaiken mitä maailmasa löytyy! Eräitä herrasjohtajien kuvia oli myös plakaattien joukossa. Huvittavan vaikutuksen teki eräs repaleinen arvanmyyjä, joka kantoi suurikokoista frakkipukuisen miehen kuvaa. Loppupäähän ei riittänyt enää julisteiden kantajia, vaan oli täytynyt antaa parikymmentä viimeistä kymmenvuotiaille katupoikavintiöille, jotka tappelivat koko matkan tasaarvoa ja veljeyttä vaativalla plakaateilla. Täten saavuttiin hoilaten, laulaen ja meluten kaupungin keskeisimmälle torille, jonne asetuttiin sekasortoisena rykelmänä. Erään kulmatalon ikkunaan ilmestyi punainen lipuntapainen vaate ja pian senjälkeen mies, joka alkoi pitää puhetta kansalle koettaen saada äänensä kuuluville räyhäävän ja meluavan ihmisjoukon yli. Se ei hänelle kuitenkaan onnistunut; jotkut lähinnä seisovat ehkä saattoivat saada jotakin selvää miesparan kirkumisesta, koska sieltä silloin tällöin kuului **v i v a**-huutoja. Vielä toinenkin puhuja yritti valistaa kansaa yhtä huonolla menestyksellä. Senjälkeen viritti poliisien soittokunta "kansainvälisen" ja jokainen painui omille teilleen.

Illalla oli lopettajaisiksi soihtukulkue, joka päättyi mahtavaan sekasortoon oikein punaiseen tyyliin. Kaupungin laidassa jaettiin seitsemän aikaan illalla soihtuja kaikille halukkaille. Soihdut oli tehty siten, että kepin nenään oli kierretty kangaspala ja sidottu narulla kiinni ja sitten kastettu öljyyn. Kaupungin katupojat, kengänkiillottajat, arpojenmyyjät ja muu sellainen väki oli kokoontunut sinne runsaslukuisena ottamaan osaa tähän leikkiin, joten kulkueen lähtiessä liikkeelle oli siinä likelle tuhat soihtua kantavaa osanottajaa. Jo alkumatkasta sattui pieniä levottomuuksia katupoikien huitaistessa sopivissa tilanteissa soihdulla toisiaan tai katuvarsille kokoontuneita kasvoihin. Muutamien vaatteet ja tukat syttyivät tulee ja käytiin siellä täällä kulkueessa oikeutta nyrkein ja kepein. Niin saavuttiin jälleen poliisien soittokunta etunenässä päätorille. Kun koko kulkue oli ahtautunut torille, pälkähti jonkun katupojan päähän heilauttaa soihtuansa siten, että palava kangastukko sen päästä lensi komeassa kaaressa ihmisjoukkoon; kuului kirkaisu, kun joku nainen sai sen niskaansa. Muutamia sekunteja myöhemmin oli ilma täynnä palavia soihdunpäitä, jokaisen heittäessä soihtunsa menemään koettaen osua mahdollisimman tarkasti jonkun päähän. Syntyi kauhea pakokauhu. Jokainen koetti pyrkiä suorinta tietä pois tulisateesta. Seisoin erään kirkon portailla ja yritin saada valokuvaa soihtusodasta, mutta sain palavan soihdun suoraan koneeseen ennenkuin kerkisin laukaista ja teki se koneesta siksi illaksi käyttökelvottoman. Muutamassa minuutissa oli tori tyhjä, siellä täällä ainoastaan joitakin tappelevia poikajoukkoja ja köyhiä, jotka kokosivat soihdunvarret polttopuikseen.

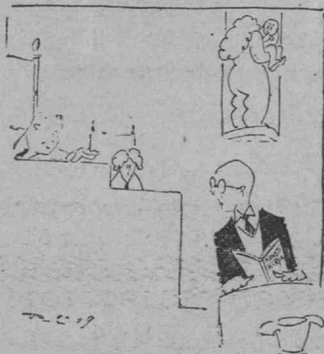
Niin päättyi punaisten vappujuhla Manizaleksessa. Seuraavan päivän lehdestä huomasin, että yksitoista henkilöä oli viety torilta sairaalaan loukkaantuneina. Koko vappuhummaus oli vaatinut seitsemän ihmisuhria, — niistä kaksi poliisia.

KUVA-ARVOITUS.

1. (Yllä): Maalaisliiton kiusa?
2. (Alla): Erään puolueen lopullinen ohjelma ...? (Vast. Laukauksia-osastossa).

MITÄHÄN JOS ME.

Diktatuurilain kolmannessa käsittelyssä puhui m.m. sisäministeri ja sattui hänen esityksensä aikana eduskunnassa seuraavia välikohtauksia:

Sisäministeri *Kekkonen* huomautti, että esim. Sveitsissä on ollut pakko ryhtyä kansanvallan puolesta toimenpiteisiin, jotka ovat vähintäin yhtä radikaaleja kuin suojelulaki. Käsitteli IKL:n lakkauttamisjuttua, jolloin *ensimmäinen varapuhemies* koputti ja lausui puhujalle:

"Eiköhän pitäisi palautua tasavallan suojelulakiin".

Puhuja: Tarkoitukseni on esittää juuri niitä perusteita, joilla IKL:n lakkauttamisvaatimusta on perusteltu, ja myöskin näyttää se, ettei tasavallan suojelulaki niihin perusteisiin sovellu. Jos herra varapuhemies katsoo, että se ei kuulu asiaan, minä en tietenkään sitä tee. (Eduskunnassa hälinää.)

Ensimmäinen varapuhemies: Pyydän eduskuntaa järjestykseen.

Kun ministeri Kekkonen oli lopettanut puheensa käsiteltyään sen loppuosassa vielä IKL:n lakkauttamisjuttua ja tasavallan suojelulakia, kuului lehteriltä kättentaputuksia.

Ensimmäinen varapuhemies: Lehtereillä pitää olla hiljaa. (Vahtimestari poistaa kättentaputtajan).

Ensinnäkin tulkoon huomautetuksi, että eduskunnan *maalaisliittolainen* varapuhemies joutui kehoittamaan *maalaisliittolaista* sisäministeriä palaamaan asiaan.

Ja toiseksi: Mitähän kansanrintamalehdet olisivatkin kirjoittaneet, jos joku mustapaita olisi alkanut paukutella käsiään vaikkapa Simojoen puheen jälkeen.

Varmaan olisi todistettu, että *"mustapaitanuorukainen eduskunnan työrauhaa häiritsemässä"*.

HÄVYTÖN HUOMAUTUS

Eräs ruotsinmaalainen Kaarle XII vaipankantaja Stig A. Mark on todistanut suomalaiset mongooleiksi ja muutenkin harjoittanut senlaatuista sananselitystä, joka panee arvelemaan, että lahden takana suunnitellaan uusia ristiretkiä Suomeen.

Muuan akateeminen arvostelija on täällä pidellyt sangen pahoin tuota "tieteellistä" teosta. Selostaessaan kirjan "aatteita" on k.o. "mongooli" liittänyt arviointiinsa muutamia kärkeviä sulkumerkkihuomautuksia, joista lainaamme erään:

"Keski-Venäjällä sitä vastoin pohjoiset alkuheimot sekaantuivat mongolisiin laumoihin (horder) ja loppumattoman pitkinä ajanjaksoina syntyi kokonaan uusi rotu, itäbaltilainen (slaavilainen). Näitä itäbaltilaisia muutti sitten idästä ja kaakosta Suomeen, mutta ne olivat edelleen vahvasti mongolilaissekaisia, ja tämä mongolilaisuus on säilynyt edelleenkin, vaikka itäbaltilainen aines on enemmistönä — Hm, sanoi kreivi.

Tullessaan Suomeen tapasivat Sisä-Aasiasta kotoisin olevat esi-isämme "ruotsalaista kansallisuutta olevan puhtaasti pohjoisrotuisen heimon", joka oli asunut rannikoillamme "ikimuistoisista" ajoista. *(Sulkumerkeissä sanoen nämä pohjoisrotuiset lienevät tunteneet sittemmin unohtaneen taidon elää veden alla, koska melkoiset osat nykyisiä ruotsalaisseutujamme silloin lepäsivät meren pohjassa.)"*

Olipa hyvytön huomautus!

Poliittinen tietopeli.

(Vastaukset.)

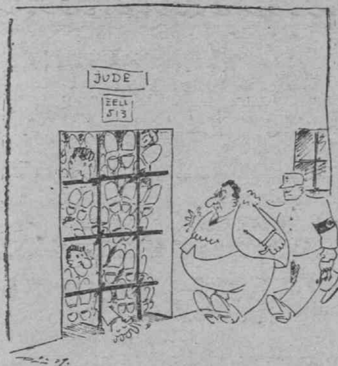
1. Eräs ranskalainen sanomalehtinainen, joka on tullut kuuluisaksi harrastamastaan valheellisesta sotakiihoituksesta y.m. uutistehtailusta. 2. 13 milj. markkaa. 3. Tri M. J. Mustakallio. 4. Eversti Martola. 5. 100 milj. mk. 6. Ministeri Vuorimaa. 7. Kokoomuslainen ministeri Paasikivi. 8. Maalaisliittolaisen "Ilkan" päätoimittaja Leinonen ja pakinoitsija "Tompan-Tuomo". 9. Kenraali Valve. 10. Kaarle XII on luonnollisesti edelleenkin korkeassa kurssisa, mutta elokuvadiiva Greta Garbo vetänee silti voiton. 11. Prof. Bruno Salmiala ja mv. K. Jussila. 12. Marxilaisjohtaja Reinikainen lääkintähallituksen pääjohtajaksi. 13. Maalaisliitto ja edistys. 14. Prof. Kivimäki suojelulakijutussa. 15. Omistaa m.m. pelipankin ja on Ranskan suurimpia kapitalisteja.

"SOIHTU" SELITTÄÄ,

että Saksan armeija seisoo "savijaloilla", että se on kykenemätön kaikkeen sotaan, että sen miehistö on tyytymätön ja johtajat kelvottomia. Samoin se sanoo, että Moltke vanhempi, Ludendorf ja Hindenburg niinikään olivat huonoja sotapäälliköitä.

Tekisi mieli kysyä *"Suomen Heimon"* tapaan, että onko tämän Kolmannen Valtakunnan sotavoimien murskaavan arvostelun ehkä suorittanut "Soihtu"-lehden oma sotilasasiantuntija, ***alikersantti Mauri Ryömä, Suomen puna-armeijan tuleva Napoleon.***

ERÄS MARXILAINEN "MAJOITUSMESTARI"

on nähnyt suuria näkyjä saksalaisista keskitysleireistä. Porilainen marxilaislehti *"Uusi Aika"* näet on julkaissut jonkun juutalaistoimiston lähettämän artikkelin, joka kuvaa juutalaisvainoja Kolmannessa Valtakunnassa. Kun ensin kerrotaan vankien ruoskimisesta, pyörtymiskohtauksista ja muusta sellaisesta, pamauttaa lehti, *että kerrankin sijoitettiin huoneeseen, jonka pinta-ala oli 30x 30 jalkaa, kokonaista 850 juutalaisvankia yöksi.*

Laskimme pilanpäiten, miten tämä käy päinsä ja päädyimme merkilliseen tulokseen: *Nuo 850 juutalaisparkaa voitiin panna makuulle tuohon huoneeseen vain siten ,että joka neliömetrillä seisoi neljä ihmistä ja näitten päällä kolmena kerroksena loput!*

Eli siis niin, että lattialla on esim. Mooses, hänen hartioillaan Iisak, sitten Jaakob ja vihdoin tämän ei-arjalaisen pyramiidin harjalla Sebulon!

Sellainen oli "Uuden Ajan" näky saksalaisista keskitysleireistä. — Olisi paras varmuuden vuoksi noista juutalaisten syöttämistä numeroista heti pyyhkiä yksi nolla pois.

KUVA-ARVOITUKSEN VASTAUKSET:

1) Vaahaapinen.
2) Tannerin takataskussa.

Valmisvaate- ja Lyhyttavarainkauppa

PEKKA HÖTTÖNEN

Lieksa.

OIVAN

IHANANRAIKAS

GRAPE

HEDELMÄJUOMA ON VIRVOKE

NUORISOLLE

yhtähyvin kuin vanhemmallekin väelle kesän kuumina päivinä. Muistakaa vain pyytää juuri OIVAN GRAPE hedelmäjuomaa.

OLUTTEHDAS **OIVA** OSAKEYHTIÖ

Kajaani — Iisalmi.

†

Paavo Salava.

Suomen ilmailu on viime aikoina kärsinyt useita raskaita tappioita. Moni nuori lentäjä on syössyt koneineen maahan ja tuhoutunut. Eräs näistä uhreista on res.vänr. Paavo Salava, joka kesäkuun 12 pnä sai surmansa Utissa sattuneessa lento-onnettomuudessa.

Paavo Salava osallistui aikoinaan SM-toimintaan innokkaasti ja tulee hänen muistonsa säilymään kauan taistelutovereiden keskuudessa.

Lipuista ja liputuksesta

Tapahtui mukava tapaus n. vuosi sitten Saksassa, kauniissa Stolbergin pikkukaupungissa, jonne suomalaisia oli matkustanut viettääkseen siellä muutamia kesäpäiviä.

Kun kaupungin pormestari ym. herrat olivat toivottaneet vieraat asemalla tervetulleiksi, siirryttiin nuorisomajalaan, missä yövyttiin. Aamulla kerääntyttiin lipunnostoon. Saksalaisilla oli hallussaan lipputangon juurella kaksi lippua, omansa ja Suomen. Lippuihin tarttuttiin, vedettiin narusta ja — samaan salkoon nousi allekkain kaksi lippua, näistä Suomen lippu yläpuolella ja Saksan sen alla. Tapaus jäi lähtemättömästi jokaisen paikallaolijan mieleen ja onpa sitä usein lippuasioista puhellessa muisteltukin.

Vuoden 1940 olympialaisten lähestyessä on erikoista syytä kiinnittää huomiota lippujen käyttöön. Niin moneen taloon kuin suinkin on saatava Suomen lippu liehumaan, jotta ulkomaalaiset saisivat oikean kuvan lippukulttuuristamme, joka jo tällä hetkellä on korkealla tasolla maassamme, vaikkakin parantamisen varaa on vielä paljon. On syytä muistaa, että vaikkakin, kuten äsken, samaan salkoon kiinnitettiin Saksassa kaksi lippua ja suomalaisille osoitettiin suurta kohteliaisuutta ja kunniaa, tätä ei meillä tehtäisi, koska se rikkoo meillä lipuista annettuja asetuksia. Samaan salkoon tai tankoon on kiinnitettävä vain yksi lippu.

Lipuista puheenollen voidaan niiden avulla tällä hetkellä myöskin kartuttaa olympialaisrahastoa, sillä tämän vuoden alussa ryhtyi Helsingin Taidevärjäämö Oy. valmistamaan Suomen Olympialaisen Komitean yksinoikeuttamaa olympiarenkaisia pienoislippuja ja tankoja, joiden myynnistä luovutetaan huomattava määräosuus XII Olympiakisojen rahastoon, urheilijain valmennustyön hyväksi ja kisojen järjestelyyn.

Jokaisen kansalaisen kotiin kuuluu Suomen lipun ohella tällainen pienoislippu ja toivottavasti Olympiakisat jälleen näiden lippujen avulla saavat kassaansa huomattavan lisän. *Pee Pee.*

MATKAILIJAKOTI JA KAHVILA
PIRTTI
Sortavala. - Puh. 603.

ARLA
KANGASLIIKE
Kouvola.
SUOSITELLAAN

H. Saastamoinen & Pojat Oy.
KUOPIO
Sivukonttorit Kajaanissa, Kotkassa ja Joensuussa.
— Koti- ja siirtomaatavaroiden tukkuliike —

I. Viinamäen maalausliike
suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa työtä huolellisesti ja kohtuullisin hinnoin.
KAJAANI, Lehtikangas. Puh. 457.

L. O. SAARINEN & KUMPP.
Huonekaluliike
SORTAVALA. Karjalankatu 14. Puh. 674.

Hyvä kirja paras toveri!
Kouvolan Kirjakauppa.
Puh. 43.
Kuusankosken Kirjakauppa.
Puh. 13.

J. A. IPATTI O/Y
Kajaani — Hyrynsalmi — Ristijärvi.
SUOSITELLAAN!

Kajaanin Rautakauppa
O.Y.
Kajaani. Puh. 63 ja 177.
Tukku- ja vähittäiskauppa rautakauppatavaroille.

L. LEPPÄLUOTO
Rovaniemi. Puh. 238.
Naisten ja miesten pukimia suuri valikoima.

PEKKA RÄSÄSEN PERILL.
Kulta- ja Kellosepänliike.
Musiikki- ja kalastusvälineiden kauppa.
Rovaniemi. Puh. 45 — 106.

Kangas-, valmisvaate ja sekatavarainkauppa
S. Kotilainen.
LIEKSA. Puh. 81.

Iisalmen Rautakauppa
AUG. RÄIHÄ.
Iisalmi. Puh. 4.

KAKKONEN.
Urheiluvälineitä ja -asusteita.
Joensuu. Kauppak. 24.

Lieksan Huonekalukeskus.
Lieksa. Puh. 77.

Vuota- ja Nahka Oy.
SORTAVALA.
Torik. 4. Puh. 320.

Rovaniemen Saha Oy.
ROVANIEMI. - Puh. 228.
Myy sahattua ja höylättyä puutavaraa.

Uusi Lyhyttavarakauppa
Rovaniemi - Puhelin 405.
Jälleenmyyjille edullinen ostopaikka Rovaniemellä.

Nurmeksen Kauppa Oy.
NURMES.

Helkky Konttori

PARTURILIIKE

HIITOLA. Suositellaan!

Nahka ja Jalkine Oy.

Käkisalmi. Puh. 106.

Lyhyttavarain tukku- ja vähittäiskauppa. Kangasosasto, vaatetusliike ja sekatavaraosasto. Tunnetusti edulliset ostopaikat.

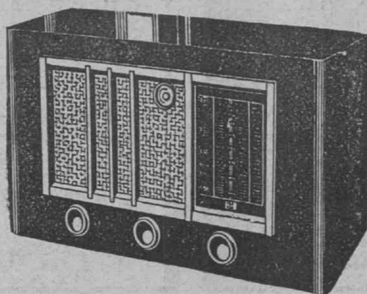
P. VÄRTSI

Käkisalmi, Puh. 228.

Peltisepänliike
V. LEMPINEN

Terijoki, Viertotie.

Suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa työtä.

KOTIMAISEN RADIOTEOLLISUUDEN ETUVARTIJA

Helvar Radio

AHOLAINEN

Leipomo ja Kahvila

Hamina. Puh. 1380.

Ravintola ja Matkailijakoti

"KOTKA"

Kotkankatu 15 Puh. 507.

Kemikalio VELVA

Helsinki.

Runeberginkatu 59.
Puh. 40 854.

Kello-, Kulta- ja Hopeatavaraliike

T:mi M. WUORIO

Kotka, Puhelin 280.

K. Koli

Parturi — Kampaamo

Viipuri. Rautatienk. 3.
Puh. 4029.
SUOSITELLAAN!

VARATTU.

KOTKAN PUKIMO

Kotka, Kirkkokatu 8.
SUOSITELLAAN!

Käkisalmen Vaatetusliike

KÄKISALMI.

Omist. V. Kiilamo

Puh. 232.

SUOSITELLAAN!

Laatokan Rauta Oy.

Käkisalmi.

Puh. 222.

Emil Kiuru

Herkku-, Hedelmä- ja Ruokatavarainkaupat

KÄKISALMI.

Puhelimet:

Pääliike 180 – Sivuliike I. 181
Lihamyymälä 131 Sivuliike II. 190
Sivuliike III. 28

Ostovoittoa jaetaan 2 %.

Kannattakaa yksityisyritteliäisyyttä.

Valkoinen Karhu

KOTKA – Keskuskatu 16.
Puh. 706.

Viihtyisässä huoneistossamme suosittelemme hyvää kahvia ja tunnetusti erinomaisia annoksiamme.

J. JAAKKOLA

Lakki- ja alusvaatekauppa.

Kouvola, Torinkulma.
Puh. 218.

SEURA-HUONE

Kouvola. Puh. 33 ja 34.

Julkunen Martta

ROVANIEMEN KAUPPA-OSAKEYHTIÖ

ROVANIEMI.

Sähköos. ja puh. „Kauppayhtiö".

Tukku- ja vähittäiskauppa.

Helsingin Musta Karhu

Aamiainen klo 10—15.
Päivällinen „ 16—19.
Illallinen „ 19—24.

Kuuluisaa „MUSTAN KARHUN KAHVIA" hyvien leivonnaisten kera.

Arvokas musiikkiohjelmisto. — Konserttikypsyyden omaavat soittajat. — Reipasta yhteislaulua joka ilta.

Pääkaupungin ainoa suomalais-kansallinen suurravintola.

POHJAN KARHUN RAVINTOLA

OULU - ASEMAKATU 31

ÄÄNILEVYKONSERTTI
joka päivä klo 13—14,30 ja 19,30—12

Maukas kahvi! Hyvä ruoka!

Ulkotilaukset nopeasti puh. 2042.

SUOSITELLAAN

Sortavalan Kirjakauppa Oy.

Kirja-, paperi- ja soitinkauppa.

Varasto mahdollisimman täydellinen. Mitä ei satu olemaan varastossa hankitaan auliisti ja nopeasti.

Sivuliikkeet Salmissa ja Suojärvellä.

Ajanmukainen, hyvin lajiteltu

Kangas- ja Leninkiliike

Ompelutarpeiden liike

(Omist. Aina Hurskainen)

Oulu, Pakkahuoneenkatu 12.
Puhelin 2471.

VARATTU.

Rovaniemen Saha O/Y

ROVANIEMI
Puh. 228.

Seinäjoki 1939 — Lakeuden Kirjapaino